

Glas Islama

SANIN MUSA

Kako su završili oni koji su vrijeđali Muhammeda, s.a.v.s.

15

Sanin Musa

15

Kako su završili
oni koji su vrijeđali
Muhammeda, s.a.v.s.

EL-KELIMEH

Naziv djela:
*Kako su završili oni
koji su vrijedali
Muhammeda,
s.a.v.s.*

Autor:
Sanin Musa

Izdavač:
El-Kelimeh

Za izdavača:
Malik Nurović

Lektura:
Samir Škrijelj

Recenzija:
Nedžad Hasanović

Prijelom:
Salahudin Fetić

Štampa:
El-Kelimeh, Beograd

Za štampariju:
Zoran Petrinović

Tiraž:
300 primjeraka

CIP - Каталогизacija у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

28-29

МУСА. Санин

Kako su završili oni koji su vredali
Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem/
Sanin Musa. - Novi Pazar : E1 -Kelimeh,
2006 (Sarajevo : Bemust). -113 str. ; 20 cm

Tiraž 300. -Beleške o piscu: str.
106 - 107. - Napomene i bibliografske
reference uz tekst. - Bibliografija: str.
108-110

ISBN 86-83707-60-1

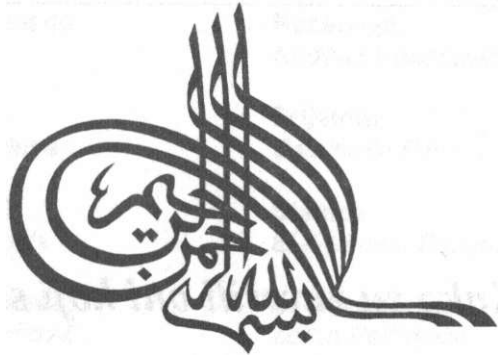
COBISS.SR-ID 129759756

*Kako su završili oni koji su
vrijedali*

Muhammeda

sallallahu alejhi ve sellem

Novi Pazar, 2006.

*Ova knjiga nastala je kao plod želje da
se lik Allahovog poslanika,
Muhammeda, sallallahu alejhi ve
sellem, predstavi u najljepšem svjetlu
kakav i jeste bio, te da se odbrani od
nasrtaja neprijatelja, neznalica i ljudi
zadojenih prerasudama.*

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ

„Oni žele da utru Allahovo svjetlo ustima svojim, a Allah će učiniti da svjetla Njegova uvijek bude, makar krivo bilo nevjernicima.”

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

„On po Poslaniku Svome šalje uputstvo i vjeru istinitu da bi je uzdigao iznad svih vjera, makar ne bilo pravo mnogobošcima.”

(As-Saff, 8-9)

Objašnjenje nepoznatih pojmova i riječi

Sallallahu alejhi ve sellem - u značenju - neka je Allahov blagoslov i mir nad njim (na njega), a izgovara se i dolazi uz ime Allahovog poslanika, Muhammeda, kao vid počasti prema njemu.

Alejhis-selam - u značenju - neka je mir nad njim (na njega), a izgovara se i dolazi uz ime Allahovog poslanika, Muhammeda i imena drugih Allahovih Poslanika, kao vid počasti prema njima.

Radijallahu 'anhu - u značenju - neka je Allah zadovoljan sa njim, a za ženski rod (anha, sa njom). Dolazi uz ime ashaba i ashabijki (drugova Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem) kao i uz imena njegovih žena.

Bin - u značenju sin, ili bint, za ženski rod u značenju - kćer.

Resulullah - arapski izraz u značenju - Allahov Poslanik.

Dželle ša'nuhu - u značenju - neka je uzvišeno Njegovo Biće. Dolazi uz spomen Allahovog imena

Kako su završili oni koji su vrijeđali Muhammeda, s.a.v.s.

PREDGOVOR

Hvala Allahu, Gospodaru Koji uzdiže onoga koga on hoće i spušta onoga koga on hoće. On vlast daje kome hoće, a oduzima je od koga hoće. Kod Njega je svako dobro i Njemu će se svi vratiti.

Salavat i selam na Allahovog poslanika, Muhammeda kome neprijateljske sablje nisu ništa mogle nauditi, pa kako će mu nauditi njihove riječi i pogrde. Salavat i selam na njegovu porodicu, sve njegove drugove (ashabe), sve pomagače vjere sa kojom je došao i sve one koji ga slijede do Sudnjega dana, moleći Allaha da budemo na toj stazi i tom putu, a ta staza je džennetska staza i taj put vodi u džennet.

Razmišljao sam zašto su Danci pokušali da se izrugaju Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem. Zašto ljudi iz nacije gdje je ljudskost na posljednjem mjestu i gdje joj se daje znatno

manje prava, nego prava životinjama, pokušavaju da omalovaže i ismiju onoga ko je bio oličenje ljudskosti i čiji primjer ostaje kao zvijezda vodilja do Sudnjega dana.

Čudno je da je prije desetak godina svjetlosna zraka dobrote isijala iz istih kada su dozvolili, prije nego bilo ko u svijetu, da pokrivene žene rade u McDonaldsovim restoranima.

Ovim što su pokušali "darovati" najboljem od svih ljudi u stvari ne žele ništa drugo do poniziti muslimane i povrijediti ih do srži.

Muhamedovoj, sallallahu alejhi ve sellem, ljudskosti, njegovu primjeru i dobroti pokušavaju se oduprijeti samo oni bolesnih srca, zatamnjenih duša i srozanih morala, poput čovjeka koji se svojim rukama brani od sunčevih zraka, a to je uzaludan pokušaj. Sunce nadire i njegovu ljepotu i blagodat osjetiće svi oni koji su se prije toga smrzavali, ne znajući da Sunce postoji.

Razmišljam zatim kako uzvratiti jer su postigli ono što su željeli, dirnuli su duboko u dušu i došli do srži bola.

Šta je ta svetinja kao što je naša - Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, koju im treba pomenuti.

Jeli to majka ili je crkva ili je svećenik ili je sam Isus?

Majka nije, jer nakon ovoga upitno je da li oni majke poštuju, crkva nije - sami su je već odavno omalovažili, stavljajući ih na aukcije, prodajući ih za bagatelu.

Svećenik zasigurno nije, čak ni Isus, jer kada iziđu iz njihove bogomolje, nakon propovjedi nerijetko se upuste u psovke tipa "isusa i marije".

Vjerovano iz svega pomenutog oni svetinje i nemaju, pa su misleći da ih ni mi nemamo pokušali da omalovaže ono što nam je sveto.

Njihova tragedija jeste u tome što i životinja nema ništa sveto. Njen život se sastoji od jela, pića, spavanja i općenja. Koliko je njih samo koji ih u svemu slijede.

Oni svojim postupkom nisu nimalo drugačiji od mnogih koji 1500 godina već pokušavaju omalovažiti Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i svijetlost s kojom je došao.

Historija je takve zaboravila, civilizacija pregazila... Niko ih se ne sjeća, dok Muhammedovo, sallallahu alejhi ve sellem, ime stotine miliona jezika širom svijeta od Danske do Australije, svakodnevno hvale i veličaju.

Isto toliko srca kuca za njega i priželjkuje susret sa njim na Sudnjem danu i vječno staništa u njegovom komšiluku - Džennetu.

Kada je ostao bez svoga muškog potomstva, arapski mušrici su pokušali da ga ponize govoreći "huvel-ebter" ("on će ostati bez pomena"), aludirajući time da će mu se prekinuti loza jer nema sinova koji će ga nasljediti. Tada Allah Uzvišeni objavljuje:

"Mi smo ti uistinu svako dobro dali. Zato se svome Gospodaru klanjaj i kurbanu kolji, zaista će oni koji tebe omalovažavaju bez pomena ostati" (sura Al-Kewser)

Svakako su nesretni oni koji se usude omalovažavati onoga kojeg Gospodar nebesa i Zemlje štiti. Njihov primjer je kao primjer onih koji odbijaju da udišu slast čistoga zraka i miris ruže, odlazeći u kafanu da se "naslađuju" njenim smradom.

Tako će nastradati i ovi drznici, a Muhammedovo, sallallahu alejhi ve sellem, ime časno izgovaće se s poštovanjem dok je nebesa i Zemlje.

Kao što je njihovo demokratsko pravo sloboda izražavanja, hvala Allahu i mi ga posjedujemo druge ne omalovažavajući.

Nakon ovoga pitamo hoćemo li i mi sada Isusa prikazati karikaturom, recimo kako opći sa muškim djetetom od deset godina, pripisujući mu nešto što čine neki njegovi sljedbenici, a od čega je on čist i vrlo daleko.

Kako su završili oni koji su vrijeđali Muhammeda, s.a.v.s.

Naravno da nećemo, jer smo mi civilizirane demokrate, tako nas to Kur'an Plemeniti i Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, uče.

Nažalost, neki njegovi sljedbenici pogrešno ga interpretirajući, dali su time povoda i materijala lažnim danskim i inim demokratama, da nam zadaju bolne ujede za srce i dušu.

Na kraju, reakcija muslimana širom svijeta pokazuje jedno srce povrijeđeno i dušu bolom dodirnutu, ali i ponos, do nedavno uspavanog diva.

إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

*„...jedino želim da učinim dobro koliko mogu,
a uspjeh moj zavisi samo od Allaha; u Njega se
uzdam i Njemu se obraćam.“*

(Hud, 88)

Sanin Musa, Sarajevo, Muharrem 1427. h.g.
Februar, 2006.

Vjeru Muhammedovu, sallallahu alejhi ve sellem, prihvataju i slijede samo čista srca i blistave duše. Odbijaju ga, vrijeđaju i preziru samo nesretnici prezreni, od čistih ljudi odbačeni. Pravi ljudi se odnose prema njemu s poštovanjem i počastima, a prema njemu su drski i grubo samo oni koji su naučili na sramotu i bezobrazluk.

Allah Uzvišeni zaista dobro zna ko zaslužuje uputu na Pravi put i ko je dostojan da bude sljedbenik Muhammedov, sallallahu alejhi ve sellem.

Primjeri čestitosti, kulture i izuzetne naravi Allahovog poslanika, Muhammeda, sallallah u alejhi ve sellem

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

"Reci: O ljudi, ja sam svima vama Allahov Poslanik..." (E'araf; 158)

Uistinu je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, bio najblaži, najhrabriji, najplemenitiji čovjek i najčasniji među svim ljudima.

Bio je najblaži, što se da zaključiti iz hadisa kojeg bilježi Ibn Hibban od Abdulkadira bin Selama, radijallahu 'anhu, a koji govori o prihvatanju islama od strane jevrejskog sveštenika Zeida bin Ša'se. Jedne prilike ovaj Zejd reče Omeru bin Hatabu: "Omere! Sve

znakove poslanstva prepoznao sam na licu Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada sam ga ugledao, osim dvije stvari koje mi o njemu nisu bile poznate: da njegova blagost nadmašuje neznanje (džehl). Kada god bi neko prema njemu ispoljio svoju žestinu (mržnju, neprijateljstvo) iz neznanja, on bi samo još više ispoljavao svoju blagost. Ovo dvoje sam od njega doživio i iskusio."¹

Bio je najhrabriji, što je potvrđeno mnogim predajama koje se prenose od njegovih drugova (ashaba, radijallahu 'anhum). Prisustvovao je mnogim teškim situacijama iz kojih su bježali čak i oni najhrabriji, ne jedanput. On se nije povlačio. Prenosi se od Alije, radijallahu 'anhu, koji je poznat kao jedan od najhrabrijih muslimana, da je rekao:

"Kada bismo se našli licem u lice sa neprijateljem, obuzeo bi nas strah, groznica, pa bi se ugledali na Resulullahovu, sallallahu alejhi ve sellem bogobožnost i neustrašivost. On je bivao najbliži do neprijatelja."²

Njegova velika pravednost ogledala se i u tome što nikada nije odustajao od istine. Njegova pravda i moral došli su ljudima kao olakšanje i spas, pa je u tom pogledu Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, postao kao

¹ Ebu Hamid el-Gazzali Ihja ulumiddin; Libris, Sarajevo 2005./1426. h.g.

² Eš-Širail Kadi Ijjad, 1/89, Safijurrahman ez Mubarekfur', Zapečaćeni džennetski napitak, Travnik, bez godine izdavanja, str. 553

otac. Kod njega su pred zakonom svi ljudi bili jednaki. Najdraže stvorenje bila mu je kćerka Fatima, ali je njegova izreka pravednosti u kojoj je spominjao svoju ljubimicu - Fatimu, radijallahu 'anha, antologijska: "Fatima, kada bi ukrala, Muhammed bi joj odsjekao ruku!"³

Njegova čast vidljiva je iz hadisa kojeg od njegove žene, Aiše, radijallahu 'anhu, bilježe Buhari i Muslim (muteffekun alejhi): "Njegova ruka nikada nije dotakla ženu koja mu nije bila dozvoljena bračnim ugovorom, ili s kojom nije bio u najbližem srodstvu (mahrem)."

Bio je najdarežljiviji od svih ljudi. Kada bi zanoćio ne bi kod sebe imao ni dinara ili dirhema, a ako bi mu nešto novca i ostalo, a ne bi našao nikog da to podijeli, ne bi dolazio u kuću da zanoći prije nego što pronađe onoga kome je pomoć potrebna. Od njega ništa nije zaiskano, a da on nije dao. Nikada se nije desilo da se tri dana uzastopno najede pšenična hljeba i tako je bilo sve do njegove smrti. Razlog tome nije bilo siromaštvo ili škrtost, nego njegova duša kojoj je nastojao dati prednost i uzdići je na veličanstvene deredže odgoja.⁴

Njegov poznati ashab, Ebu Seid el Hudri, radijallahu 'anhu, prenosi: "Bio je stidljiviji od čestite djevojke. Kada mu nešto nije bilo po volji, to se očitovalo na njegovom licu."⁵

³ Vidi: Ihja ulumiddin, str. 370

⁴ Ibid: str. 372, 373

⁵ Bilježi Buhari, 1/504

Odazivao se pozivu kada ga neko u goste pozove, svejedno je li domaćin rob ili slobodan čovjek. Nikada se nije oholo ponašao kada bi se odazivao robu ili siromahu. Primaio je poklon, makar se radilo o posudi mlijeka ili zečjem bataku, nastojeći da za poklon nagradi ili da ga uzvрати.⁶

Bio je tolerantan i sklon oprost, nije bio ljut i zajedljiv. Nije bio zlopamtilo. Sve nedaće i svi problemi na koje je svakodnevno nailazio pojačavali su kod njega sabur (strpljivost) i ustrajnost. Kada bi se našao u dilemi između dvije stvari, izabrao bi uvijek ono što je lakše, ako nije grijeh, a ukoliko bi u pitanju bio grijeh, on bi ga prvi osudio i bio najudaljeniji od toga. Nikada se nikome nije svetio zbog sebe ili radi uvreda nanesenih njemu. Osveta bi bila jedino radi Allaha Uzvišenog, zbog zloupotrebe Njegovih svetinja. Rijetko se kada ljutio, a vrlo brzo mirio.⁷ Nikada nije udario nijednu od svojih žena, niti dijete, niti roba, niti slugu, osim u borbi na Allahovom putu, radi odbrane Allahovih svetinja, gdje je bio najhrabriji čovjek. Nikada nije udario, maltretirao ili zlostavljao životinje, niti zarobljenike, iako su mu njegovi neprijatelji činili veliko zlo i nepravdu.

Nakon što mu je objavljen ajet "...a Allah će te od ljudi štiti",⁸ kretao se i među

⁶ Ihja Ulumiddin, str. 372

⁷ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 552

⁸ Maide; 67

prijateljima i među neprijateljima bez tjelesne garde (tjelohranitelja).⁹

Šalio se, ali je i u šali govorio istinu, smijao se, ali nije nikada u tome pretjerivao. Gledao je dopuštenu zabavu i nije izrekao ukor. Takmičio bi se u sportu sa članovima svoje porodice.¹⁰

Imao je robove i robinje, ali se od njih nije razlikovao po udobnosti stana, niti po odjeći. Sebe je smatrao najvećim robom (Allahovim).

Džabir pripovijeda: "Nije mogao proći jednim putem, a da onaj ko poslije njega prođe ne osjeti miris koji je ostajao iza njega. Po tome bi ga prepoznavali. Imao je poseban ugodan miris fluida."¹¹ Nije zapamćeno, niti je zabilježeno da je počinio grijeh, niti je neko od njega prenio nešto ružno, u periodu prije poslanstva, a ni poslije. Nije direktno nikoga kritikovao.¹²

Kao nijedno drugo stvorenje, poštivao je dogovor i zadatu riječ. Visoko je cijenio emanet. Čuvao je rodbinske veze. Bio je najmilostiviji, najblaži i najosjećajni u ophođenju sa ljudima. Bio je druželjubiv, odgojen, jednostavan, veoma pažljiv. Bio je daleko od pokvarenosti, ogovaranja, podlosti, nije zlo uzvraćao zlim. Nije dozvoljavao da iko u društvu ide iza njega, niti

⁹ Bilježi Imam Hakim sa vjerodostojnim (sahih) senedom

¹⁰ Ihja Ulumiddin, str. 385

¹¹ Miškatul-Mizbah, 11/517

¹² Zapečaćeni džennetski napitak, str. 554

da ljudi pred njim ustaju na noge. Najviše je cijenio one koji su upućivali ljude na dobro i one koji su bili darežljivi i pomagali drugim ljudima.¹³

Uzvišeni Allah ga je odgajao i divno ga je odgojio. Podučio ga je svim moralnim vrlinama, pohvalnim načinima komunikacija, vijestima o pređašnjim i budućim generacijama, svemu onome u čemu je pobjeda i spas, te uspjeh na Ahiretu, ali i onome u čemu je blagostanje i sreća, te spas na ovome svijetu.

Zato je i rekao Uzvišeni za njega: "... Ti si, zaista, najljepše čudi (morala, ponašanja)."¹⁴

Postoji li čovjek u historiji ljudskog roda koji se okitio ovakvim osobinama i uljepšao ovakvim karakteristikama? Ima li neko da se nagizdao ovakvim fenomenalnim vrlinama?

Pa zar ovakvog čovjeka da vrijedate i ismijavate?

Rekao je Uzvišeni:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

"Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za sve one koji se nadaju Allahovoj milosti i nagradi na ovom svijetu, i koji često Allaha spominju."¹⁵

¹³ Ibid: 554, 555

¹⁴ Kalem; 4

¹⁵ Ahzab; 21.

Svi koji su vrijeđali Allahove Poslanike, 'alejhis-selam, propali su. Civilizacija ih je pregazila, a historija ih je zaboravila. Niko ih se ne sjeća, niko ih ne spominje. Muhammedovo, sallallahu alejhi ve sellem, ime svakodnevno spominje milijardu i pet stotina miliona ljudi. Isto toliko srca kuca za njega. Koliko ih je, još kroz historiju dugu 1400 godina, kucalo i koliko će ih kucati do Sudnjeg dana?! A svi njegovi neprijatelji će propasti i biti zaboravljeni, kao da se nikada nisu ni rodili. Allah, dželle ša'nuhu, je svemu svjedok.

I prijašnji Poslanici su bili vrijeđani

Kaže Allah Uzvišeni:

وَلَقَدْ اسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

„Poslanicima su se i prije tebe rugali, pa je one koji su im se rugali stiglo baš ono čemu su se rugali.“

(Al-An'am, 10)

Ovim časnim ajetom, Allah Uzvišeni obavještava Svoga poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, da su izrugivanje, vrijeđanje, omalovažavanje, ismijavanje..., sastavni dijelovi misije svih Allahovih poslanika, 'alejhimus-selam

Mnogi kur'anski ajeti govore o ovome i tretiraju ovu tematiku. Allahov poslanik Nuh, 'alejhis-selam, bio je vrijeđan i ismijavan. Kada mu je Allah, dželle ša'nuhu, objavio da počne graditi lađu za sebe i svoje sljedbenike, njegov narod ga je počeo silno ismijavati. Govorili su: "O Nuhu, zar to iz poslanika pređe u tesare?!" Kaže Uzvišeni: "I on (Nuh, 'alejhis-selam) je gradio lađu. I kad god bi pored njega prolazile glavešine naroda njegova, rugale bi mu se. 'Ako se i rugate nama' - govorio je on (Nuh, 'alejhis-selam) - 'rugaćemo se i mi vama, onako kako se vi rugate, i saznaćete, zaista, koga će snaći sramna kazna i ko će u vječnoj mucu biti."¹⁶

Isto ovako vrijeđali su i Huda, Šuajba, Ibrahim (kojeg su pokušali u vatri spaliti i tako ubiti), Musaa, Isaa (kojeg su željeli na krst razapeti i tako ubiti), Zekerijaa i njegovog sina Jahjaa, koji su ubijeni na Allahovom putu i tako spojili kod sebe dva velika dobra, dvije veličanstvene osobine - poslanstvo i šehadet (smrt na Allahovom putu). Kaže Allah Uzvišeni:

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ
النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

¹⁶ Hud; 38, 39

فَإِن آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي
شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

"Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova. Mi ne pravimo nikakve razlike među njima i mi se Njemu predajemo (mi smo muslimani). Pa ako oni budu vjerovali u ono što vi vjerujete, na Pravom su putu, a ako glave okrenu, oni su onda daleko od Pravog puta, i Allah će te sigurno od njih zaštititi, jer On sve čuje i sve zna."¹⁷

Kolika je samo razlika između muslimana koji u sve poslanike vjeruju, hvale ih i priznaju, i drugih koji su otvoreno istupili protiv svojih poslanika u prošlosti i sadašnjosti i to prenose s generacije na generaciju. Jevreji smatraju Isaa, 'alejhis-selam (Isusa) kopiletom (djetetom bluda), a isto tako odbacuju Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem Međutim, ovo kršćane nimalo ne odbija da stanu u savez sa Jevrejima, uvijek kada je to protiv muslimana i u interesu omalovažavanja naših svetinja. Upravo posljednji slučaj ismijavanja sa Muhammedom, sallallahu alejhi ve sellem, od strane nekolicine

¹⁷ Bekare; 136., 137.

Kako su završili oni koji su vrijeđali Muhammeda, s.a.v.s.

Zapadnjaka je znak njihovog duhovnog kolapsa i kulturnog propadanja.

Predali su se vrijeđanju i psovanju, izražavajući svoj bijes i gnjev prema muslimanima, zaboravljajući da takav postupak govori, ustvari, o njihovom etičkom i moralnom padu, te odbacivanju logike i pravičnosti.

Svakoga ko mrzi, prezire i bori se protiv Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, Allah će ukloniti i neće mu traga ostaviti.

Svakoga ko ismijava i vrijeđa Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, stići će prokletstvo i ovoga i budućeg svijeta.

Uzvišeni Allah, uistinu, radi ono što on hoće. Rekao je: "Ko iskaže neprijateljstvo prema Mom dobrom robu (evliji), Ja sam mu objavio rat..."¹⁸ Ovo se odnosi na neprijateljstvo prema dobrim robovima, a šta je tek onda sa neprijateljstvom prema Allahovim poslanicima?! Rat protiv Allaha!

Šta mislite - kakav je ishod takvog sukoba?

¹⁸ Dio poduzeg hadisi kudsija koji se prenosi od Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, a zabilježio ga je imam Buhari 11/340, 341

Primjeri vrijeđanja i omalovažavanja Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem

Rekao je Allah Uzvišeni:

فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

"Ti javno ispovijedaj ono što ti se objavljuje i mnogobožaca se okani. Mi ćemo te čuvati od onih koji se rugaju."¹⁹

Ovim ajetom Allah, dželle ša'nuhu, je Svome poslaniku, Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, naredio javno ispovijedanje islama i javno pozivanje u isti, nakon perioda od

¹⁹ Hidžr; 94, 95

tri godine tajnog pozivanja. Tada nastupaju problemi i iskušenja.

Bilježe Bezzar i Taberani od Enesa bin Malika, radijallahu 'anhu, da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, prolazio pored ljudi u Mekki, a oni su govorili: "On je onaj što tvrdi da je poslanik i da je sa njim Džibril (melek zadužen za dostavljanje Objave Allahovim poslanicima, 'alejhimus-selam, op.a.). Neko od njih gurnu Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, pa ih Džibril gurnu svojim prstom, a na njihovim tijelima osta trag poput uboda."²⁰ Kod Ibn Kesira stoji da su oni zatim pomrli.²¹ Nakon ovoga je objavljen gornji ajet.

U skraćenom komentaru Kur'ana od imama Taberija kaže se: "Oni koji su vrijeđali Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i koji su se ismijavali sa njim bili su nevjernici, prvaci plemena Kurejš: El Velid bin Mugire, El As bin Vail, Ebu Zeame, El Esved bin Abdu Jegus, El Haris bin Talatale, pa ih je Allah sve uništio na Bedru."²²

²⁰ Dželaluddin el-Sujiti, Esbabun nuzul'

²¹ Tefsir, Ibn Kesir, skr. Izdanje, Sarajevo, 1423. h.g./2002. god., str. 704

²² Muhammed bin. Sumadih el Tudžibi, Muhtesar Tefsirit Taberi, Darul-Fedžril-Islam, 1416. h.g./1995., str. 267. Doktor Jusuf Ramić u svom djelu "Povodi objave Kur'ana" navodi slično na str. 143. Inače, Bedr je poprište prve bitke muslimana sa nevjernicima koja se odigrala 2. godine po Hidžri, u kojoj su muslimani izvojevali veličanstvenu pobjedu.

Učenjak Es-Suddi kaže: "Kad bi pomrla muška djeca nekog čovjeka, ljudi bi govorili: Ostao je bez spomena (huvel-ebter, op.a.)."

Kada su pomrli Muhammedovi, sallallahu alejhi ve sellem, sinovi, nevjernici su rekli: "Muhammed je ostao bez spomena." Ovo ih je mnogo obradovalo i oraspoložilo. Tada mu je Allah Uzvišeni objavio: "Onaj ko tebe mrzi, sigurno će on bez spomena ostati."²³ Kako su se nevjernici žestoko prevarili! Zar Allahov Poslanik, i to posljednji, koji je donio sreću i ispravan način života cjelokupnom ljudskom rodu do Sudnjeg dana da ostane bez spomena?! Bože sačuvaj, naprotiv... Allah je njegov spomen visoko uzdigao tako da se svaki dan njegovo ime spominje, učinio je to obaveznim za Svoja stvorenja, za sva vremena, sve do Sudnjeg dana. Neka je Allahov blagoslov i spas na njega sve do Dana kada će se pozivati (na Sudnjem danu) ljudi da iziđu pred Allaha.²⁴

Ranije spomenuti mušrik, veliki nevjernik i neprijatelj islama, El As bin Vail, uzviknuo je kada je Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, umrlo muško dijete: "Betere Muhammedun!" Tada je objavljen gornji ajet.²⁵ Allah je ovog nevjernika uništio na Bedru. Prenosi se da je i Ukbe bin Ebi Muit, također

²³ Kevser; 3

²⁴ Tefsir, Ibn Kesir - skr. izdanje, str. 1537, zadnje četiri riječi su moje (autor).

²⁵ Povodi objave Kur'ana, str. 239

Kako su završili oni koji su vrijeđali Muhammeda, s.a.v.s.

Sanin Musa

veliki zločinac i nevjernik, sa radošću širio vijest o smrti Muhammedove, sallallahu alejhi ve sellem, muške djece.

Kako je skončao Ukebe bin Ebi

Muti

Ovaj čovjek je ispoljavao veliko neprijateljstvo prema Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem U tome je išao do granice fanatizma. Prenosi imam Buharija u svome Sahihu preko Abdullaha bin Me'suda, radijallahu 'anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, klanjao jednom prilikom kod Ka'be. Mušrici (nevjernici) su ga posmatrali, pa jedan od njih reče: "Koji će od nas otići i donijeti od mesara crijeva pa da ih bacimo Muhammedu na leđa kad padne na sedždu?" Javi se najhrabriji od njih. Šta mislite, ko je to bio? Ukbe bin Ebi Mui. Donese to, sačeka da Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, padne na sedždu, a zatim mu to stavi na leđa, među plećke. Nevjernici se počеше smijati toliko glasno, da su se tresli od smijeha.

Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je ostao na sedždi. Glavu nije podigao dok mu ne dođe kćer Fatima. Ona skide teret s njegovih leđa, te on podiže glavu, pa reče: "Moj Allahu, Tebi prepuštam Kurejšije." To ponovi tri puta. "Moj Gospodaru prepuštam Ti Ebu Džehla, Ukbet bin Rebia, Šejbet bin Rebia, El Velid bin Utbeta, Ummetel bin Halefa, Ukbet bin Ebi Muita - i sedmog, ali ja mu ime ne zapamatih (prenosilac hadisa se ne sjeća jednog imena). Ali, tako mi Allaha (Stvoritelja), sve nabrojane sam vidio mrtve u zajedničkoj grobnici mušrika poslije bitke na Bedru."²⁶

Onaj ko tebe prezire, Allahov Poslaniče, on će, zaista, bez spomena ostati i iza njega nikakva traga neće ostati. A ti, Poslaniče, dok veličaš Allaha i hvalu Mu iskazuješ, meleci (anđeli, op.a.) oko Prijestolja (Arša, op.a.) zajedno s tobom hvale veličajući Svoga Gospodara. Uzvišeni Allah udahnjuje ti riječi hvale kojima niko drugi ne progovara, jer On je zadovoljan tvojom odanošću i predanošću na Njegovom putu."²⁷

²⁶ Buhari 1/37. Pogledati: Zapečaćeni džennetski napitak, str. 97, 98

²⁷ Šejh Muhammed el Gazali, Tematski tefsir kur'anskih sura, Sarajevo, 1424. h.g./2003. god., str. 743

Kako je završio Ebu Leheb

Ebu Leheb je bio najbliži rod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem Bio je jedan od njegovih amidža. Zvali su ga Ebu Leheb zbog plamene boje njegovog lica.²⁸ Iako mu je bio najbliža rodbina, to ga nimalo nije spriječilo od vrijeđanja, psovanja i omalovažavanja svog bratića - Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem Mnogo ga je ponižavao i negirao vjeru s kojom je poslan. Kada bi Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pozivao: "O ljudi, recite LA ILAHE ILALLAH (Nema boga sem Allaha)²⁹, uspjete ćete (spasiti ćete se)!", jedni su se oko njega okupljali, a on bi ga pratio, stajao iza njega i govorio: "Laže, on je napustio svoju vjeru!"

²⁸ Tefsir, Ibn Kesir, skr. izdanje, str. 1543

²⁹ Riječi tevhida i šhadeta (svjedočenja). Prvi i osnovni temelj i postulat islama. Preko njega se ulazi u islam, a isto tako njegovim negiranjem i sknavljenjem se izlazi iz islama.

Pratio ga je i ne bi mu dao nikuda mirno proći.³⁰ Također bi govorio, odvrćući ljude od Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, poziva: "Tako mi Boga, ovo je sramota, spriječite ga prije nego vas zavedi!" Na to bi mu Ebu Talib, drugi od Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, amidža, odgovorio: "Tako mi Boga, ne možemo ga spriječiti dok smo živi!"³¹ Nije bilo nijednog napada na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a da on nije u njemu učestvovao i pomagao ga. Bio je jedan od jedanaestorice mekkanskih nevjernika koji su trebali da ubiju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ali ga je Allah Uzvišeni spasio i razbio njihovu spletku.

Kako je Uzvišeni naredio Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, jasni poziv u vjeru (o čemu je ranije bilo govora), i kad mu je objavio: "I opominji rodbinu svoju najbližu", popeo se Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, na Saffu (brežuljak nadomak Mekke, op.a.) i počeo dozivati: "O potomci Fihra! O potomci Adijja! O Kurejšije...", i tako redom, dok se ne okupiše. Odazva se i Ebu Lehebin. Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Šta mislite, kada bih vas obavijestio da se u dolini nalazi konjica koja će vas napasti,

biste li mi povjerovali?" Odgovoriše: "Da, ti nikada nisi lagao." Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Ja sam poslan vama da vas upozorim na tešku patnju i kaznu koja vas čeka." Ebu Leheb reče: "Propao ti ostatak dana, zar si nas zbog toga okupio?"

Tada je Allah, dželle ša'nuhu, objavio: "Neka propadne Ebu Leheb"³³

Poznati učenjak, Vahidi, navodi u svome djelu "Esbabun-nuzuli" (Povodi objave) više verzija ovog događaja koji se svode na isto.³⁴ Na osnovu ovoga objavljena je jedna cijela kur'anska sura - El-Leheb (Ugarak).

U istoj suri se kaže: "... i žena njegova što drvlje nosi." Ovdje se govori o osobi koja se na ovom mjestu treba neizostavno spomenuti, a to je Ummu Džemila, žena Ebu Lehebova. Nimalo nije zaostajala za svojim mužem u neprijateljstvu prema Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem

Nosila bi trnje i bacala ga ispred nogu Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, i pred njegova vrata, noću. Prenosila je riječi i tako zavađala ljude i zagorčavala život Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem³⁵ Također, poticala je pjesnike da kleveću Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem Pjesnici su bili ubojito oružje na

³⁰ Tefsir Ibn Kesir, str. 1543

³¹ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 87. Ebu Talib, iako nije postao musliman, bio je zaštitnik i pomagatelj Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem

³² Šu'ara; 214.

³³ Buhari 11/702, 743, Muslim 1/114. Pogledati i "Zapečaćeni džennetski napitak", str. 87, 88

³⁴ Abdussamed ez Vahidi en Netsabur, Esbabun-nuzuli, Darul-fedžril-islami, 1416. h.g./1995., str. 516 i dalje.

³⁵ Pogledati: Zapečaćeni džennetski napitak, str. 96

tom putu. Njihova uloga tada bila je, u stvari, uloga kakvu danas imaju mediji. Kada je čula šta Kur'an o njoj govori, došla je kod Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, u mesdžid Ka'be gdje je sjedio, a sa njim je bio i njegov vjerni drug Ebu Bekr es-Siddik, radijallahu 'anhu U ruci je nosila veliki kamen, ali kad se zaustavila pred njima, Allah ju je onemogućio da vidi Poslanika. Vidjela je samo Ebu Bekra. "Ebu Bekre!" Upitala je: "Gdje ti je tvoj drug?" "Čula sam da mi se ruga! Kad ga nađem, ovim kamenom ću mu, Boga mi, razbiti usta!" Potom je otišla, a Ebu Bekr se okrenuo Poslaniku: "Zar te nije vidjela, Allahov Poslaniče?" "Nije me vidjela", odgovorio je Poslanik. "Allah me je za nju učinio nevidljivim."³⁶ Stoga Uzvišeni o njoj kaže: "... o vratu njenom bit će uže od ličine usukane."

Komentarišući ovo, znameniti učenjak Ibn Kesir, kaže: "Misli se na uže od vatre oko vrata koje će je do vrha, a onda do dna paliti i tako naizmjenično. Učenjaci, također, kažu da se u ovoj suri krije mu'džiza³⁷ i nepobitni dokaz istinitosti Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstva, jer mu je objavom ovog poglavlja (sure): "Ući će on sigurno u vatru (Džehennem) rasplamsalu i žena njegova što

³⁶ Ibn Hišam, Poslanikov životopis, Sarajevo, 1998., str. 69

³⁷ Nadnaravno čudo potvrde poslanstva Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem

drvlje nosi..."³⁸ dato do znanja da su njih dvoje nesretnici i da nikada ni srcem ni jezikom, ni javno ni tajno, neće povjerovati. Ovo se ubraja u dokaze njegovog poslanstva.³⁹ Ebu Leheb nije učestvovao u bici na Bedru.

Kada nakon veličanstvene pobjede islamske vojske na Bedru mušrici stigoše u Mekku, to žestoko uzdrma Ebu Leheba. Nevjernički poraz i kataklizma zatrese ga svom silinom. Priča Ebu Rafi' - oslobođeni rob Muhammedov, 'alejhis-selam: "Radio sam kao dječak kod Abbasa, kad su islam primili neki iz naše kuće. Islam primiše Abbas, Ummul-Fadl (žena) i ja. Ebu Leheb nije krenuo na Bedr, ali je poslao za sebe zamjenika. Kada mu dođe vijesti sa Bedra, poraz ga sruši i ponizi, a mi osjetismo snagu i veličinu. Ja sam tada bio siromašan čovjek. Pravio sam strjelice i glačao ih u prostorijama zemzema (šator). Tako sam ja radio u toj sobici, a kod mene je sjedila Ummul-Fadl kad do nas stiže vijest koja nas je mnogo obradovala. Odjednom se pojavi Ebu Leheb, vukući noge, noseći zlo. Sjede na ivicu šatora, okrenuvši leđa mojim leđima. Tada neko povika: "Eno Sufjan bin Abdul Mutalib dolazi." Ebu Leheb povika: "Hodi ovamo, pričaj, sigurno imaš vijesti!" Ebu Sufjan sjede kod njega, a ljudi se okupiše oko njih. Ebu Leheb reče: "Sine moga brata, pričaj mi, šta je bilo s ljudima?" "Ništa naročito, mi se sukobismo s njima,

³⁸ Leheb; 3, 4. Prijevod Tefsir: Ibn-Kesir, skr. izdanje

³⁹ Tefsir, Ibn Kesir; 1543

podmetnusmo svoja pleća, a oni su nas ubijali kako su htjeli, zarobljavali kako su htjeli. Ali i pored toga ja ne krivim naše borbe, jer su se čuda desila, pa se naš svijet razbježa. Sretali smo bijele ljude na krilatim konjima, jure i slijeću s neba. Niti dotiču zemlju, niti slijeću na nju. I nikog ne ostavljaju, niti im se ko može suprotstaviti." Ebu Rafi dalje priča: "Podigoh šatorska krila sobice rukom i rekoh: "To su, tako mi Allaha, meleki."⁴⁰ Ebu Leheb podiže svoju ruku i udari mi jak šamar. Oduprieh mu se, a on me dohvati i baci me na zemlju. Pritisnu me i poče me udarati, a bio sam slabašan čovjek. Umul-Fadl ustade, zgrabi kolac od šatora i njime udari Ebu Leheba po glavi i napravi mu ranu, pa reče: "Napadaš slaboga jer mu nije gospodar tu, sram te bilo!" Ebu Leheb ustade i ode teturajući, a ne prođe više od sedam noći i on, tako mi Allaha, umrije od rane i još od neke pjegave zaraze. Zbog zaraze sinovi mu se ne smjedoše tri dana približiti da ga zakopaju. Kada se pobojaše da ga tako drže, uguraše ga štapovima u raku, zatrpaše ga kamenjem koje su bacili iz daljine."⁴¹ Tako Allah ponizi Svoga neprijatelja i zatra mu trag za sva vremena. Nije li u ovom kazivanju poruka za sve one koji su razumom obdareni? Završetak života ovog

⁴⁰ Anđeli koje Allah, dželle ša'nuhu, šalje kao ispomoć Svojim robovima, o čemu kroz historiju i danas svjedoče brojna predanja.

⁴¹ Pogledati: Zapečaćeni džennetski napitak, str. 246, 247

zlikovca podsjeća na kraj jednog bosanskog orijentaliste koji je, dajući svoj komentar na izdanje prijevoda Kur'ana na bosanski jezik, svojevremeno konstatovao, diveći se ovoj knjizi, da je to ipak samo čovjkovo djelo, tj. da ga je napisao Muhammed, alejhis-selam. Skončao je zaključan u svojoj kancelariji na fakultetu na kojem je predavao. Nekoliko dana nakon njegove smrti kada je smrad leša probio vrata njegove kancelarije ljudi su shvatili da je mrtav. Tijelu koje je već bilo u stanju raspadanja nisu mogli drugačije prići osim sa gas maskama. Ovako Allah pokazuje dokaze ljudima koji hoće da vjeruju.

Smrt Utejba bin Ebi Leheba

Utejb bin Ebi Leheb je bio Ebu Lehebov (čovjek o kojem smo ranije govorili) sin. Nije se mnogo razlikovao od svoga oca u mržnji i neprijateljstvu prema Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, iako mu je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, bio rodbina po ocu, a i po tazbini. Naime, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio mu je punac. Njegova kćerka Umu Kulsum bila je udata za ovog Utejba. To se desilo prije poslanstva. Međutim, kada je počela dolaziti Objava Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, i kada su počele torture i zvjerstva, naredio je Ebu Leheb Utejbu da se razvede od kćerke Muhammedove, sallallahu alejhi ve sellem⁴² Bio je u tome strog i uporan sve dok nije uspio

⁴² I drugi Ebu Lehebov sin Utbe bio je oženjen drugom kćerkom Resulullahovom, sallallahu alejhi ve sellem, Rukajjom. i njemu je otac naređivao da se razvede.

da razdvoji muža i ženu i tako razvrgne ovaj brak⁴³

Utejbe bin Ebi Leheb bio je žestok u naprijateljstvu prema Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem. Njegova zla duša i podla narav tjerala ga je na to, iako mu Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, nije davao nikakva povoda za takvo ponašanje. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio je strpljiv sa njim. Saburio je saburom najodabranijeg čovjeka i Allahovog Poslanika. Nije uzvraćao na uvrede, zlostavljanja i fizičke nastraje.

Međutim, kap je prelila čašu... Jednoga dana, nakon velikog sabura i silnih poniženja koja nisu prestajala, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, prokle Utejba. Prokletstvo Allahovog Poslanika! Kako je to veliko - kao nebesa i zemlja. Nakon ovakvog proklinjanja dolazi brza smrt i težak kraj. Pogledajmo šta se desilo...

Jednoga dana dođe Utejb bin Ebi Leheb kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i reče mu: "Ja ne vjerujem u ono što Kur'an kaže: "Tako mi zvijezde kad izlazi", a ni u ono: "Zatim se približio, pa nadnio."⁴⁴ Potom skoči na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da ga udari. Pocijepa mu košulju, pijunu prema njegovom licu, ali promaši. Nakon ovoga, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, zamoli

⁴¹ Pogledati: Zapečaćeni džennetski napitak, str. 95

⁴⁴ Dva ajeta iz sure Nedžm.

Allaha, dželle ša'nuhu: "Gospodaru moj, pošalji mu jednog od Tvojih pasa."

Jednoga dana, krenu Utejbje sa grupom Kurejšija u Šam. Dođoše u mjesto zvano Ez-Zerka u pustinji i tu zanočiše. Te noći pred njima se pojavi lav od kojeg se preplašiše. Utejbje povika: "Teško meni, brate. Tako mi Boga, poješće me kao što je Muhammed molio Allaha. Ubio me je čak iz Mekke, a ja sam u Šamu (Sirija)." Lav, između cijele skupine, zgrabi baš njega i prekla mu vrat.⁴⁵ Ovako su prolazili neprijatelji Allahovog poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem Hoće li neko iz ovoga uzeti pouku?

⁴⁵ Tefhimul-Kur'an VI/522, Muhtesaru s-Sire od Abdullaha En-Nedždija, str. 135. Pogledati i Zapečaćeni džennetski napitak, str. 111

Kako je završio Ubejj bin Halef

Bio je ovo još jedan zločinac i zaslijepljeni nesretnik koji se drznuo da napada i vrijeđa onoga koga je Uzvišeni Allah, Gospodar nebesa i Zemlje, odabrao da preko njega dostavi Časni Kur'an, poslanicu i uputu svim ljudima do Dana sudnjeg. Velike li nesreće ustajati protiv Allahovog Poslanika. Ubejj bin Halef i ranije spominjani Ukbe bin Ebi Muit bili su nerazdvojni i vrlo bliski prijatelji. Odnosi među njima bili su bliski. Jednom prilikom tanki zruci svjetlosti obasjaše srce Ukbeta bin Ebi Muita i on sjede blizu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako bi čuo njegov govor. Kada za to saznade Ubejj bin Halef žestoko se naljuti i izgrdi svoga prijatelja: "Zar je moguće da si sjedio s Muhammedom i slušao njegovu priču?!"⁴⁶ Ako prođeš pored njega, a da mu ne

⁴⁶ Ovo je bilo svojstveno odvracanje od Istine, ogovaranje iste i njeno poricanje, kakvo se svim Allahovim

pljuneš u lice, ja te više neću ni pogledati, a kamoli pričati s tobom!" Ovaj nesretnik, Ukbe bin Ebi Muit, doista je to i učinio. Pljunuo je u lice Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, iako nikakva razloga za to nije imao.⁴⁷

O njima dvojici Allah, dželle ša'nuhu, je objavio sljedeće:

وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا
يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ
جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

"Na Dan kad nevjernik bude ruke svoje grizao, govoreći: 'Kamo sreće da sam se sa Poslanikom Puta prihvatio, kamo sreće, jadan ti sam, da toga i toga nisam uzimao za prijatelja, on je mene od Opomene odvratio nakon što mi je ona bila stigla!' A šejtan čovjeka tek u propasti ostavlja."⁴⁸

Jednom prilikom, Ubejj bin Halef zdrobi truhlu kost, pa prašinu puhnu u Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Tada ga je i upitao: "Muhammede, ti tvrdiš da će Bog ovo (truhle kosti) opet oživjeti, nakon što je ovako istruhnulo!?" "Da, ja to tvrdim", odgovori mu

poslanicima mnogo puta dogodilo kroz historiju i kakvo se danas odašilje i pušta u eter putem raznih medija.

⁴⁷ Ibn Hišamov "Poslanikov životopis", str. 71

⁴⁸ Furkan; 27-29

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. "Allah će te proživjeti kao što će proživjeti i tebe, nakon što ti budeš takav, a zatim će te uvesti u Vatru!"⁴⁹

Tada je Allah, dželle ša'nuhu, objavio:

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ
يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

"Primjer nam navodi, a kako je stvoren - zaboravi! Veli: 'Ko će kosti ove, kad budu truhle, oživjeti?!' Ti reci: 'Onaj će ih oživiti Koji ih prvi put stvori!'"⁵⁰

Jednom prilikom, u Mekki, Ubejj bin Halef presretne Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i reče mu: "O Muhammede, imam rasnog konja, svaki ga dan hranim zdjelicom kukuruza, ubit ću te na njemu." Resulullah, 'alejhis-selam, mu odgovori: "Ubit ću ja tebe, inšallah (ako Bog daj." Kada je Ubejj ranjen u vrat u bici na Uhudu⁵¹ (posjekotina nije bila tako velika), rekao je: "Meni je već on (Muhammed, 'alejhis-selam) rekao u Mekki: 'Ja ću tebe ubiti.' Tako mi Boga, kad bi samo pljunuo na mene, ubio bi me."⁵² Kako se odigralo ovo o čemu govorimo?

⁴⁹ Poslanikov životopis, str. 71, Zapečaćeni džennetski napitak, str. 98

⁵⁰ Jasin; 78, 79

⁵¹ Jedna od najznačajnijih bitaka koja se desila za života Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, treće godine po Hidžri, nadomak Medine.

⁵² Zapečaćeni džennetski napitak, str. 133 i 301

Kada Resulullah stiže u klanac Uhuda, sustiže ga Ubejj bin Halef i povika: "Gdje je Muhammed? Zakleo sam se da nama nema spasa, ako se on spasi." Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, uze koplje od Harisa bin Summe, a zatim dočeka Ubejja, nanišani njegovu ključnu kost i slabu tačku između oklopa i vrata, te ga pogodi žestokim udarcem od kojeg se ovaj zaljula na sedlu. Uspio je, ipak, da se vrati do Kurejšija i dok je krv lila iz njegovog vrata, on prokrklja: "Ubi me Muhammed, tako mi Boga!" Oni mu odgovoriše: "Gotovo je s tvojim srcem, umrijećeš, tako nam Boga!"⁵³ Ubejj reče: "Muhammed mi je rekao u Mekki: 'Ja ću te ubiti.' Tako mi Boga, da je samo pljunuo na mene, ubio bi me." Tako umrije ovaj veliki neprijatelj, a Kurejšije ga odnesoše u Mekku.⁵⁴ U drugoj verziji se kaže: "Rikao je poput bika i vikao: 'Tako mi Stvoritelja, da se ovim vašima ovako desilo, svi bi bili mrtvi.'⁵⁵ Na ovaj način se desila još jedna veliko obećanje onoga koji istinu govori - Allahovog poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem

⁵³ Često zaklinjanje Bogom bila je, a i danas ostala, karakteristična crta u govoru Arapa.

⁵⁴ Zaul-mead 3 11/97

⁵⁵ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 302

Kako je skončao Abdullah bin

Kum'et

Još uvijek smo na Uhudu, poprištu velike bitke u historiji islama i žestokog okršaja između muslimana i nevjernika (mušrika) u kojem zamalo da je stradao i sam Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem. U tom silnom okršaju Utbe bin Vekas pogodi Resullaha, sallallahu alejhi ve sellem, kamenom u lice, rasječe mu gornju vilicu, gornju usnu i izbi prednji zub.

Abdullah bin Šihab ez Zuhret priđe Resullahu, sallallahu alejhi ve sellem, i rani ga u čelo. U vjerodostojnom predanju, koje su zabilježili dvojica velikana u svojim zbirkama, Buhari i Muslim (muttefekun alejhi), stoji da je Resullahu, 'alejhis-selam, razbijena vilica. Rekao je: "Kako će se spasiti narod koji napravi posjekotinu na licu Poslanika svoga i koji mu zasječe plećku (rame) u momentu dok ih poziva

u Allahovu vjeru?!"⁵⁶ U predaji imama Taberanija stoji: "Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, povikao je tog dana: 'Povećana je Allahova srdžba nad narodom koji okrvavi lice svoga Poslanika', zatim malo zašutje, a potom uputi riječi koje odaju njegov veličanstven karakter: 'Moj Allahu, oprostí mom narodu, jer oni nisu upućeni.'⁵⁷ Ipak, jednom od zlikovaca, Allahov Poslanik, sallaliahu alejhi ve sellem, nije oprostio. Svi oni koji su se oholili, uzdizali nad Muhammedom, sallaliahu alejhi ve sellem, nisu zaslužili njegov oprost. Kidisali su da ga ubiju, prolili njegovu svetu poslaničku krv, a još uz to pokazali i veliku oholost... Šta su zaslužili ovakvi osim ono što je suprotno oprostú - kaznu! Jedan od takvih nesretnika bio je i Abdullah bin Kum'et. Iako je nosio ime koje ukazuje na veličanje Allaha⁵⁸ i pomaganje Njegovog poslanika, ovaj mušrik je došao da ubije onoga koga Allah čuva. Pogledajmo kako je on skončao...

Na dan Uhuda, za vrijeme rasplamsale bitke, udari ovaj Abdullah Resulullaha, 'alejhis-selam, sabljom u pleća tako jako da je više od mjesec dana osjećao bolove od te rane. Jedva su mu skinuli dupli oklop. Drugim udarcem sabljom pogodi Muhammeda, sallaliahu alejhi ve sellem, u očnu jagodicu, isto tako jako kao i

⁵⁶ Buhari 11/582, Muslim 11/108

⁵⁷ Fethul-Bari VII/373

⁵⁸ Abdullah - jedno od najvećih, najljepših i Allahu najdražih imena (Allahov rob).

prvi put, da mu zabi obruč šljema u lice, pa mu reče: "Evo ti ovaj obruč i zapamti: ja sam Ibn Kum'et - sin ponizne." Resulullah, sallaliahu alejhi ve sellem, mu reče, brišući krv sa lica: "Ponizio te Allah!"⁵⁹ Kako su ovo teške riječi. Gotovo da se od njih sledi krv u žilama.

Šta može očekivati čovjek poslije ovakvih riječi do poniženje i kaznu koja će mu, prije ili kasnije, doći i koja će ga osramotiti.

Allah, dželle ša'nuhu, usliša i ovu dovu Svoga Poslanika.

Nekoliko dana nakon ove bitke, kada se Ibn Kum'et vratio kući i porodici, izvede ovce na pašu. Allah Uzvišeni mu posla jarca s obližnje planine (blizu mjesta gdje je napajao ovce). Jarac ga nabi na rogove, a zatim ga je udarao dok ga nije raskomadao.⁶⁰ Kakva grozna smrt i kako ružan kraj.

Zar očekuju oni koji se danas dižu protiv Muhammeda, sallaliahu alejhi ve sellem, iz želje da ga ponize i omalovaže, da će drugačije proći i da će im kraj biti bolji, a život ispunjen srećom i uspjehom?

Evo još nekih detalja sa Uhuda.

Nafi' bin Džubejr priča: "Čuo sam jednog muhadžira da kaže: „Bio sam na Uhudu i gledao kako sa svih strana padaju strijele na Resulullaha, sallaliahu alejhi ve sellem, a ni

⁵⁹ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 294

⁶⁰ Predanje je zabilježeno u Fethul-Bariju, VIII/366, 373. Vidjeti: Zapečaćeni džennetski napitak, str. 294

jedna ga ne pogodi u tom času. Sve su se odbijale od njega."⁶¹

Abdullah bin Šihab ez-Zuhri, mušrik (nevjernik) tada je povikao: "Gdje je Muhammed, pokažite ga! Ako se on spasi, nakon ovoga, onda neka umrem." Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, stajao je pokraj njega, sam samcat, bez ijednog od svojih drugova. Ovaj ga nije vidio.

Slično se desilo i Safvanu koji je povikao: "Tako mi Boga, ni ja ga ne vidim. Kunem se Bogom, on je za nas nevidljiv." "Poslije htjedosmo" - kaže on - "da ga ubijemo nas dvojica, ali ne mogasmo, jer je za nas bio nevidljiv."⁶²

Osman bin Abdullah el Mugire, još jedan od mekkanskih nevjernika, približi se Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i reče: "Ako se on (Muhammed, 'alejhis-selam) spasi, meni nema spasa." Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, okrenu se da se bori sa njim, ali konj ovog nevjernika posrnu u neku rupu. Na njega skoči Haris bin Summe, radijallahu 'anhu, udari ga preko nogu, a zatim ga dokrajči, pa požuri za Resulullahom, sallallahu alejhi ve sellem.

⁶¹ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 298

⁶² Ibid

⁶³ Ibid: str. 300, 301

Kako su završili oni koji su došli da ubiju Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem

Delegacija Amira bin Sa'sa dođe u Medinu kod Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem. Delegaciju su sačinjavali Amir bin Tufejl, Erbed bin Kajs, zatim Halid bin Džafer i Džebbar bin Eslem, sve mnogobošci i veliki nevjernici. Bili su poglavari plemena i njihovi najveći zlikovci. Došli su u Medinu radi interesa kako bi lažno primili islam, a zatim kao prikriveni nevjernici od Allahovog puta i Njegove upute odvrćali. Na putu ka Medini, Amir i Erbed skovaše zavjeru da ubiju Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem. Kad stigoše, Amir počeo da govori Poslaniku, 'alejhis-selam, a Erbed je kružio oko njega. Sablju je izvukao iz korica koliko jedan pedalj. Allah, dželle ša'nuhu, mu oduže ruke, pa nije mogao, nakon toga, da ih

makne. Allah Uzvišeni i ovdje zaštiti Svoga Poslanika.

Nakon ovoga, Resulullah, sallaliahu alejhi ve sellem, ih prokle obojicu. Kada su se vraćali iz Medine, Erbeda pogodi grom koji ga sprži zajedno sa devom na kojoj je jahao. Amir je bio sa ženom po imenu Selulija, pa je obolio od guše na vratu, te umrije govoreći: "Zar guša kao devina grba i smrt u kući Selulije?!"⁶⁴

U Buharijevom Sahihu stoji da je Amir došao kod Resulullaha, sallaliahu alejhi ve sellem, i rekao: "Izaberi od sljedećeg tri stvari: tebi brda sa stanovništvom, a meni sela i gradovi. Ili da budem tvoj nasljednik poslije tebe, ili da ratujem protiv tebe sa Gatafanom (pleme), sa hiljadu arapskih konja i kobilica?" Nakon ovoga, ranjen je u kući neke žene, pa je govorio: "Guša kao devina grba." Pred samu smrt, zavikao je: "Dajte mi moga konja!" Kada mu ga dovedoše, on uzjaha i umrije na konju.⁶⁵

Ovako su završavali Allahovi neprijatelji i neprijatelji Njegovog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Uistinu, Allahova kazna nije daleko niti od jednog silnika, isto kao što je Njegova milost blizu onih koji vjeruju i dobra djela čine.

⁶⁴ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 517

⁶⁵ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 100

Kako je završio Umejje bin Halef, poglavar nevjernika

Ovaj čovjek je bio veliki uglednik Mekke prije dolaska islama.

Sa dolaskom Objave Muhammedu, sallaliahu alejhi ve sellem, Umejje bin Halef postaje jedan od najgorih nevjernika, najvećih neprijatelja Resulullaha, sallaliahu alejhi ve sellem, i Istine s kojom je došao. Istine koja prvo obasja Mekku, a zatim čitav svijet. Bio je jedan od predvodnika na putu maltretiranja Muhammeda, 'alejhis-selam i omalovažavanja njegovog poslanstva i Kur'ana Časnog kojim ga je Allah darovao da ga prenese svim ljudima. Ostat će upamćen do Sudnjeg dana i osramoćen milionima muslimanskih jezika i zbog mučenja Bilala, radijallahu 'anhu, prvog muezina islama. Bilal je bio Umejjetov rob, pa kad primi islam, Umejje ga izloži strašnim torturama od kojih se koža ježi i kosa na glavi

diže. Stavljao mu je omču oko vrata, a zatim davao mekkanskoj djeci uže u ruke da ga vode po brdima Mekke, poput psa. I sam bi mu pritezao omču oko vrata jednom rukom, a drugom je držao štap i udarao ga. Prisiljavao ga je da sjedi na vrelom pustinjskom suncu i mučio ga glađu.⁶⁶

Najgore od svega bilo je to što bi ga u podnevsko vrijeme svezao golog na užarenom pustinjskom pijesku i tako ostavio da leži sa ogromnim kamenom na grudima. Tada bi mu govorio: "Ostat ćeš ovako, tako mi boga moga, dok ne umreš ili dok se ne odrekneš Muhammeda, pa ponovo počneš vjerovati u Lata i Uzata."⁶⁷

Bilal, radijallahu 'anhu, podnosio je ovo mučenje herojski i za vrijeme ovih žestokih tortura izgovarao: "Allah je Velik, Jedini je."⁶⁸

Umejje bin Halef, jedan je od sedmerice mušrika koje je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo⁶⁹ nakon što je na putu trpljenja njihovih tortura uložio mnogo sabura. Kada ih je prokleo zabrinuše se i to im teško pade.

⁶⁶ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 100

⁶⁷ Dva najveća božanstva predislamskih Arapa.

⁶⁸ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 100

⁶⁹ Na svim mjestima gdje se spominje proklinjanje od strane Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, to treba shvatiti uslovno kao upućivanje dove protiv neprijatelja, jer Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, je poslat kao milost, a ne kao onaj koji proklinje. Pogledati i fusnotu br. 71 kao potvrdu ovog stava.

I Umejje bin Halef se, nakon ovoqa prepade, ustuknu i povuče se u sebe.

Kada mu je jedan od medinskih prvaka Sad bin Muaz, radijallahu 'anhu, s kojim je u džahilijetu (predislamskom periodu) održavao dobre odnose, prenio riječi Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, da će se muslimani boriti protiv njega (Umejja bin Halefa), strašno se uplaši i dade riječ da neće izlaziti iz Mekke. Kada ga najgori od svih nevjernika, Ebu Džehl natjera da ide u bitku na Bedru, on u Mekki kupi najbolju devu da na njoj može utjeći.⁷⁰ Međutim ta mu deva ništa nije pomogla.

Kada su mušrici (mnogobošci, nevjernici) izašli na poprište bedranskog megdana, Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, zamoli Allaha: "Gospodaru moj, ovo su Kurejšije dođoše sa svojom konjicom i svojom slavom! Tebi prijete i laži na Tvoga Poslanika iznose. Moj Allahu, pruži mi Tvoju pomoć koju si mi obećao! Porazi ih danas."⁷¹

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zaspao na trenutak. Zatim podiže glavu i obrati se svome vjernom drugu, Ebu Bekru radijallahu 'anhu: "Raduj se Ebu Bekre Allah ti posla pomoć. Džibril⁷² dođe, upravljao je svojim konjem, na krilima mu prašina." Zatim uze šaku

⁷⁰ Zapečaćeni džennetski napitak; str. 133

⁷¹ Ibid; str. 234

⁷² Melek zadužen za dostavljanje Objave i jedno od najčestitijih Allahovih stvorenja. Pogledati: Zapečaćeni džennetski napitak, str. 237

prašine i baci je na Kurejšije, a zatim reče: "Lica vam se unakazila." Nijedan mušrik nije ostao, a da ga pijesak nije pogodio u oko, nos ili usta. Mušrika je na Bedru bilo oko hiljadu.⁷³

Mušrička vojska naiđe na kanal koji su muslimani iskopali.

Resulullah, 'alejhis-selam, reče: "Pustite ih. Ko god se od njih napije vode bit će danas ubijen osim Hakima bin Huzama." On osta živ, a poslije primi islam i posta dobar musliman. Kada bi htio da se čvrsto zakune, govorio bi: "Tako mi Onoga Koji me spasi na Bedru..."⁷⁴ (Allaha, dželle ša'nuhu, op.a.).

Nakon žestokog okršaja, tri puta malobrojniji i desetine puta slabije opremljeni muslimani izvojevaše veličanstvenu historijsku pobjedu.

Umejje bin Halef, poput svih dušmana i neprijatelja Muhamedovih, sallaliahu alejhi ve sellem, ostade na poprištu bitke. Njegovo beživotno tijelo baciše u zajedničku grobnicu mušrika na Bedru, a sa njim ostale koje je prokleo Muhammed, sallaliahu alejhi ve sellem, nakon velikih zvjerstava koja su činili prema njemu. Allahovo obećanje se ispuni. Uistinu, Allah nikome nepravdu ne čini i On je od pravednih Najpravedniji.

⁷³ I ovo je jedno od izvanrednih nadnaravnih čuda (mu'džiza) Muhammedovih, sallaliahu alejhi ve sellem, kao dokaz svima koji razmišljaju.

⁷⁴ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 232

Kakav je bio kraj Ebu Džehla, najvećeg od svih zlikovaca

Bio je ovo, zasigurno, najveći neprijatelj Muhammedov, sallaliahu alejhi ve sellem i najgori dušmanim muslimana.

Zbog toga ga Resulullah, sallaliahu alejhi ve sellem, i prozvao Faraonom (najvećim nevjernikom) ovog ummeta (naroda).⁷⁵ Njegovi saveznici su ga zvali Ebul Hakemom (otac mudrosti). A Resulullah, sallaliahu alejhi ve sellem, mu, zbog njegove oholosti i inata promijeni nadimak u Ebu Džehl (otac neznanja) po kome će ostati poznat i upamćen do Dana sudnjeg. Legendarni su njegovi ezijeti i napadi na Muhammeda, sallaliahu alejhi ve sellem i ostale muslimane, ali isto tako ostaju od zaborava sačuvane velike mu'džize i nadnaravna čuda koja je Allah Uzvišeni

⁷⁵ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 241

darovao Svome Poslaniku i na taj način ga sačuvao, tako da mu zlikovac Ebu Džehl, i pored velike volje i truda, nikada nije ozbiljnije naudio.

Izrazita karakteristika svih nevjernika jeste oholost i uzdizanje, jer onaj ko ne veliča Allaha, dželle ša'nuhu, veličat će onda samog sebe. Ebu Džehl je znao govoriti Muhammedu, 'alejhis-selam: "Tako mi boga, ništa mi ne možeš, ni ti ni tvoj Gospodar, jer ja sam veliki čovjek."⁷⁶ Oholost ovakve vrste nije ga napuštala do smrti. Jadnik nije znao da oni koji se uzdižu, vrlo brzo budu spuštteni i poniženi, a zatim u zaborav bačeni. On bi Resulullaha, 'alejhis-selam, mučio - ezijet činio riječima, odvrćao bi druge od Allahovog puta, a potom bi odlazio ponosan na ono što je činio, radostan zbog zla koje mu je nanio i po kome će se pamtiti.

Jedne prilike dođe do svog zlikovačkog društva u haremu Ka'be, pa ih upita: "Da li će ovdje (na ovom mjestu) Muhammed klanjati?" "Da", odgovoriše mu. Ebu Džehl zatim reče: "Tako mi Lata i Uzata (kipovi), ako to učini, zgaziću mu vrat, a nos u prašinu gurnuti." Nakon ovih riječi, krenu da isto sprovede u praksu. Dođe do Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, nađe ga da klanja i kada htjede da ga nagazi desi se čudo. Svi prisutni se iznenadiše. Ebu Džehl ustuknu od

⁷⁶ Fi zil-alil - Kur'an, 29/313.

Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem iako je bio na sedždi. I ne samo to, počeo mahati rukama braneći se od nečega. Ljudi ga upitaše: Sta ti bi? On odgovori: "Ugledah između mene i njega jarak u kome bukti vatra, a moje ruke kao da su krila koja će se spržiti u njoj" Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Da me je samo dotakao meleki bi ga zgrabili i od njega trgali komad po komad."⁷⁷

Ovaj događaj ga, međutim, nije opametio. Drugom prilikom ode među Kurejšije i rece im: "Kurejšije, Muhammed i dalje vrijeda nasu vjeru, grdi naše pretke, potcjenjuje naša shvatanja, vrijeda božanstva naša' Zato se zavjetujem Bogu da ću ga sutra sačekati s najvećim kamenom koji budem mogao ponijeti pa kada u svojoj molitvi, licem na tle padne tim kamenom ću mu pogoditi glavu!" Idućeg dana cim je ustao, Ebu Džehl uze kamen da svoju nakanu sprovede u djelo.

Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem je poranio kao i obično, te stade da klanja namaz. Kurejšije su sjedile u svojim zabavištima i čekali da vide šta će učiniti Ebu Džehl. Kada Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, spusti lice na tle, Ebu Džehl podiže kamen i priđe prema njemu.

Kada se primakao Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, naglo ustuknu i sav prebljedi od straha. Ruke ga izdadoše pa baci kamen

⁷⁷ Nešto izmijenjeno predanje koje u svome Sahihu bilježi imam Muslim.

Utom se oko njega sjetiše Kurejšije. "Šta ti je, Ebul-Hakeme?" upitaše ga. "Pošao sam da učinim ono što vam jučer obećah, međutim, kad sam mu se primakao, ispriječi se nekakav ogroman dromedar (mužijak deve)! Nikad, Boga mi, ranije ne vidjeh kod dromedara takvu glavu, takav vrat i zube! Zamalo me ne proguta!"

Ovaj zlikovac bio je i najveći protagonist bitke na Bedru, gdje je bilo njegovo posljednje mjesto kojim je hodio. Podsticao je mušrike na borbu, na rat protiv muslimana. Ponovo se toliko bio uzdigao da je pred samu bitku rekao: "Bože, neka danas pobijedi onaj ko je Tebi draži!" Nakon ovih riječi kojima je sam sebi, a da toga nije bio ni svjestan, izrekao smrtnu presudu, zadesi ga zaslužena kazna na ovom svijetu, a kazna Ahireta - vječna kazna jeste tek ono što može nadoknaditi sve dunjalučke (ovosvjetske) uvrede, poniženja i nepravde. Allah ga na Bedru ponizi tako što mu dade da padne od ruku dvojice golobradih dječaka.

Abdurahman bin Avf, radijallahu 'anhu, jedan od velikih ashaba i pomagača islama, pripovijeda: "Bio sam u borbenom redu na Bedru, pa se okrenuh i ugledah sa desne i sa lijeve strane dva mlada momčića.

Jedan od njih mi tiho, da ne čuje drugi, reče: "Amidža, pokaži mi Ebu Džehla." Odgovorih mu: "Drago dijete, šta ćeš od njega?" Dječak reče: "Čuo sam da on vrijeđa

⁷⁸ Ibn Hišam, str. 57, 58

Resulullaha, sallaliahu alejhi ve sellem. Tako mi Allaha, ako ga vidim, pašće mu mrak na oči, kao sto je i meni pao kada sam to čuo, pa neka izvoli - borit ćemo se, pa neka ostane živ onaj ko je spretniji." "To mi se veoma dopade" reče Abdurrahman.

"Zatim mi drugi mladić šapćući reče isto sto i prvi. Ja ne izdržah, nego pogledah u Ebu Dzehla koji je hodao između ljudi i rekoh" "Zar ga niste vidjeli? Eno osobe za koju pitate" "Njih dvojica jurnuše prema njemu, izudaraše ga sabljama i ubiše ga. Nakon toga odoše kod Resulullaha, sallaliahu alejhi ve sellem, pa ih upita: "Koji ga je od vas dvojice ubio?" Svaki od njih odgovori: "Ja." "A da li ste obrisali svoje sablje?" "Ne", rekoše. Resulullah, sallaliahu alejhi ve sellem, pogleda u njihove sablje a zatim reče: "Obojica ste ga ubili."⁷⁹

Kada se bitka na Bedru okonča sramnim porazom nevjerničke vojske, Resulullah alejhis-selam, reče: "Ko će pogledati šta je bilo sa Ebu Džehlom?"

Abdullah bin Mes'ud, radijallahu 'anhu velikan ovog ummeta, izađe ponovo na bojno polje i stade tragati sve dok ne nađe čovjeka

⁷⁹ Zapečaćeni džennetski napitak, str 240 Sljedeće predavanje govori o tome da oni, u stvari, nisu ubili Ebu

Džehla. nego su ga smrtno ranili. dokrajčio ga je Abdullah BIN Mesud, radijallahu 'anhu Dječaci koji su započeli smrtnu agoniju zlikovca Ebu Džehla zvali su se: Muaz BIN Amr i Muavez BIN Afrae, neka je Allah Uzvišeni zadovoljan sa obojicom. Miškatul-mizbah 11/352

koji je više nego iko doprinio izazivanju mržnje prema islamu među stanovnicima Mekke. Ebu Džehl bijaše još uvijek dovoljno svjestan da prepozna neprijatelja koji je sada stajao nad njim.

Abdullah bin Mes'ud, radijallahu 'anhu, je prvi čovjek što je počeo naglas učiti Kur'an ispred Ka'be, a Ebu Džehl ga je tada žestoko udario u lice. Sada Abdullah stade nogom na Ebu Džehlov vrat, a on reče: "Visoko si se uzdigao čobančiću." Abdullah je, inače, čuvao ovce u Mekki. Abdullah bin Mes'ud, radijallahu 'anhu, reče: "Allah i Njegov Poslanik izvojevaše pobjedu."⁸⁰

Nakon ovog kratkog dijaloga, Abdullah mu odsječe glavu⁸¹ i donese je pred Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, govoreći: "Ovo je glava Allahovog neprijatelja Ebu Džehla."

Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Allah je Jedan, nema drugog boga, osim Allaha." To ponovi tri puta, zatim reče: "Allah je najveći. Hvala Allahu koji je ispunio Svoje obećanje i pomogao Svoga roba, a pokorio neprijatelja."

⁸⁰ Martin Lings, Muhammed - život Vjerovjesnika islama zasnovan na najranijim izvorima, Sarajevo, 2004. str. 207,208

⁸¹ Bio je to običaj ratovanja u to vrijeme, i to prema neprijateljskim vođama.

⁸² Zapečaćeni džennetski napitak, str. 241

Nije li u ovom kazivanju pouka i putokaz za vlasnike zdravog razuma?!

***Kako su završili Jevreji koji su
vrijeđali Allahovog poslanika
Muhammeda,
sallaliahu alejhi ve sellem***

Pojavu islama medinski Jevreji dočekali su sa cinizmom i poricanjem; oni su, naime, smatrali da se samo njima može objaviti vjera te da, pored njihove rase, nijedan drugi narod ne može imati tu privilegiju. Svojim preseljenjem u Medinu, Muhammed, 'alejhis-selam, je bio preblizu za udobnost nekih Jevreja koji su tu bili naseljeni i zato su oni odlučili da se bore kujući planove protiv njega i njegovih sljedbenika.

Iako su prepoznali Muhammeda, sallaliahu alejhi ve sellem, kao poslanika najavljenog u njihovim knjigama, zbog kojeg su se, čak, nastanili u Medini kako bi ga tamo dočekali i bili njegovi pomagači, njihova oholost i uzdizanje nad Arapima i drugim narodima ne dopusti im da ga zaista i prihvate.

Kaže Allah Uzvišeni:

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

"Oni kojima smo dali Knjigu znaju Poslanika kao što sinove svoje znaju, ali neki od njih doista svjesno istinu prikrivaju."⁸³

U objašnjenju (tefsiru) ovog ajeta kaže se: "Oni kojima smo dali Tevrat i Indžil od jevrejskih rabina i kršćanskih učenjaka poznaju Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, po njegovim osobinama spomenutim u njihovim knjigama kao što poznaju svoju djecu, međutim neki od njih skrivaju istinu iako znaju za Muhammedovu, sallallahu alejhi ve sellem, iskrenost i tačnost njegovog opisa."⁸⁴

Rekao je Ailah Uzvišeni:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"O vjernici, ne govorite: 'Ra'ina', nego recite: 'Unzurna' i slušajte. A nevjernike bolna patnja čeka."⁸⁵ U ovom ajetu nalazi se opomena muslimanima i upozorenje na jednu od mnogobrojnih jevrejskih spletki kojima su se služili u nastojanju da povrijede Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, a muslimane odvrate

⁸³ Bekare; 146

⁸⁴ Et tefsirul - mujjesiru, str. 23

⁸⁵ Bekare; 104

od Pravog puta. Ibnul Munzir prenosi: "Bila su dvojica Jevreja: Malik bin Safj i Rufa' bin Zejd, koji bi, kada bi sreli Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, govorili: "Ra'ina semi'ke i čuj - ne čuo!" Muslimani su mislili da su ovim izrazima Jevreji iskazivali počast svojim poslanicima, pa bi onda i oni tako susretali Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem. Međutim, ova riječ je, u stvari, bila ružna uvreda na hebrejskom (glupane!). Zbog toga je Allah Uzvišeni i objavio gornji ajet."⁸⁶

Prenosi se od žene Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i majke vjernika,⁸⁷ Safijje bint Huzej bin Ahtab, radijallahu 'anha, koja kaže: "Bila sam najdraže dijete svome ocu i amidži Ebu Jasiru. Nikada nisu ni jedno dijete tako pazili kao mene. Kada je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, stigao u Medinu i kada je odsjeo u Kubi, moj otac ode da ga posjeti. Sa njim je bio i moj amidža. Oni su se zvali Huzej bin Ahtab i Ebu Jaser bin Ahtab. Kući su se vratili u vrijeme zalaska sunca. Bili su umorni i iscrpljeni. Kada ih ugledah potrčah im u susret, kao po običaju, ali se ni jedan, tako mi Allaha, ne okrenu prema meni. Tada čuh amidžu Ebu Jasira kako reče mom ocu: "Šta

⁸⁶ Kitabul-babil-nukulfi esbabin-nuzulis-Sujuti, str. 17, vidjeti: Esbabun-nuzul', str. 23, Povodi objave Kur'ana, str. 25

⁸⁷ Nadimak kojim je Allah Uzvišeni odlikovao i počastio žene Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem

Kako su završili oni koji su vrijeđali Muhammeda, s.a.v.s.

osjećaš prema njemu?" "Neprijateljstvo do smrti" odgovorio je.⁸⁸

Hujej bin Ahtab skonča kao i svi nevjernici i neprijatelji Allahovog poslanika, Muhammeda, sallaliahu alejhi ve sellem, poniženjem na ovome svijetu, a ahiretska kazna je, tek, patnja, neizdržljiva.

Ubijen je u skupni Jevreja, raznih zločinaca, koje je nahuškao na goloruke žene i djecu muslimana, 5. godine po Hidžri, u vrijeme kada su muslimani vodili žestoku bitku na zidinama Medine protiv najmnogobrojnije vojske koju je do tada Arapsko poluostrvo vidjelo, a koja je došla da zatre sjeme islama u korijenu.

Međutim, njihovo sjeme se zatra u korijenu.⁸⁹

Navodi se da se Hujej bin Ahtab, pred samo pogubljenje, okrenuo prema Resulullahu, sallaliahu alejhi ve sellem, koji sjedaše u blizini s nekoliko starijih ashaba, te mu reče: "Ne krivim sebe zbog toga što sam se tebi usprotivio, ali onaj ko zanemari Boga, od Boga biva zanemaren." Zatim se okrenu svojim sunarodnicima i reče: "Zapovijed Božija ne može biti pogrešna - naredba, presuda i pogubljenje koje je Bog odredio u Svojoj Knjizi

⁸⁸ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 199. Safijja, radijallahu 'anhu, je kasnije prihvatila islam i udala se za Allahovog Poslanika, sallaliahu alejhi ve sellem

⁸⁹ Pogledati: Zapečaćeni džennetski napitak, str. 351. Hejkel, Život Muhammeda, 'alejhis-selam, str. 373, 374

Sanin Musa

protiv sinova Israilovih (Jevreja, op.a.)."⁹⁰ Ovo su bile njegove zadnje riječi.

⁹⁰ Marin Lings, str. 424, Poslanikov životopis, str. 179

Kako je završio jevrejski pjesnik

Ka'b bin El-Ešref

Ka'b bin El-Ešref bio je Jevrej koji je najviše od svih mrzio islam i muslimane, koji je Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, uznemiravao i koji se lažno izdavao za muslimana⁹¹ Bio je bogati neženja, nadaleko poznat po svojoj ljepoti, jedan od znamenitih jevrejskih pjesnika. Kada je saznao da je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, odnio pobjedu na Bedru i da su poginuli znameniti ljudi Kurejšija, rekao je: "Da li je to istina? Ti ljudi su bili najugledniji Arapi, starješine njihove, da li je istina da ih je Muhammed porazio? Tako mi Boga, ako je Muhammed pobijedio njih onda je bolje biti pod zemljom, nego živjeti na njoj."⁹²

⁹¹ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 265

⁹² Ibid., Hejkel, str. 306

Kada se uvjerio u istinitost vijesti o pobjedi Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, i muslimana, odluči Allahov neprijatelj da napadne Muhammeda, 'alejhis-selam.

Svojim đavolskim stihovima počeo vrijeđati Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Stihovi su u to vrijeme imali snagu današnjih elektronskih i štampanih medija. Ostavljali su jak utisak na slušaoce, pričavali su se od usta do usta.⁹³

Svojim jezikom Ka'b bin El-Ešref nanese veliku bol Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i muslimanima.

Ne samo to, nego uzjaha devu i zaputi se u Mekku (inače, živio je u jugoistočnoj, jevrejskoj četvrti Medine) i pred mušricima Kurejšijama počeo recitovati svoje stihove, plačući nad žrtvama Bedra, oplakujući posebno žrtve bunara Kaliba, zajedničke grobnice nevjernika iz Mekke. Time je unio novi nemir među njih i ponovo raspalio mržnju protiv Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Pozvao je Kurejšije u rat protiv njega.⁹⁴

⁹³ Možda su se i tada uvrede na račun Muhammeda, 'alejhi selam, i drugih Allahovih poslanika, pravdale slobodom izražavanja? Za ovoga se može reći da je bio Salman Rušdi onog vremena.

⁹⁴ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 266. Dok je bio u Mekki Ebu Sufjan i Kurejšije ga upitaše: "Je li ti draža naša vjera ili Muhammedova? Jesmo li mi ili on na Pravom putu?" On odgovori: "Vi ste na pravom putu, pa prema tome i bolji od njih." Tim povodom, Allah, dželle ša'nuhu, objavi ajet: "Zar ne vidiš one kojima je dat jedan

Kako su završili oni koji su vrijeđali Muhammeda, s.a.v.s.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zamoli Allaha Svemogućeg: "Gospodaru moj, spasi me od El-Ešrefa (Ka'ba, op.a.), jer mi je on ranu veliku zadao."⁹⁵ Javiše se dobrovoljci iz redova muslimana spremni da izvrše atentat na Ka'ba, zbog zla kojeg je činio muslimanima. Njihova odlučnost zadivi Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem. Ubiti ovog zlikovca ili biti ubijen na tom putu. Prvi dobrovoljac bio je imenjак Allahovog Poslanika, Muhammed bin Meslema, radijallahu 'anhu. Odmah se javi i Ebu Na'il, radijallahu 'anhu, i još trojica dobrovoljaca. Međutim, ubrzo shvatiše da se ništa ne može postići bez varke jer je četvrt u kojoj je živio Ka'b bila dobro utvrđena i čuvana, lako su varka, prevara i laž bili mrski Resulullahu, 'alejhis-selam, ovakva situacija zahtijevala je njihovu primjenu. Ustvari, to je bio dio ratne vještine kojom su se kroz historiju do danas služile sve vojskovođe, a Ka'b je svojim djelima i svojim nastupima protiv Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, zaista objavio rat muslimanima. U tu svrhu, Ebu Na'il reče Ka'bu: "Dolazak Muhammeda bio je nesreća za sve nas. Plemena su postala naši neprijatelji i bore se protiv nas; naši su putevi sada odsječeni, porodice razdvojene i uništene, a naši životi iscrpljeni." Ovim i sličnim

dio Knjige kako u kumire i šejtana vjeruju, a o neznabošcima govore: "Oni su na ispravnijem putu od vjernika." (En-Nisa; 51)

⁹⁵ Martin Lings, str. 237

primjedbama Ebu Na'il zadobi Ka'bovo povjerenje i zatraži od njega da njemu i njegovim prijateljima pozajmi nešto novca, a oni će mu u zalog ostaviti svoje oružje. Ka'b se složi i zatraži od njega da dođu. Muslimani su ovim željeli prići sa svojim oružjem blizu Ka'ba i tako svoju nakanu sprovesti u djelo.

U akšam stigoše do bedema Ka'bove četvrti i pozvaše ga.

On ustade da iziđe, a žena mu, s kojom se nedavno oženio, reče: "Gdje ćeš u ovo doba? Čuješ li, ja osjećam, kao da iz ovog glasa kapa krv."

Ka'b odgovori: "To je moj brat Muhammed bin Meslema i moj brat po mlijeku Ebu Na'il. Ponosan domaćin će izaći na poziv, pa makar bio pozvan da ga ubiju." Zatim izađe pred njih dobro namirisani. Ebu Na'il, prije toga, reče svojim drugovima: "Ako izađe, ja ću pomirisati njegovu kosu. Ukoliko mi to pođe za rukom, kad vidite da ga držim za kosu, vi ga udarite." Tako su hodali čitav sat razgovarajući i žaleći se na teškoće koje je Muhammed, 'alejhis-selam, donio njihovoj zajednici i uvjeravajući Ka'ba u svoju iskrenost. S vremena na vrijeme, Ebu Na'il bi dodirnuo Ka'bovu kosu i rekao: "Nikad do sada u svom životu nisam pomirisao takav parfem." Ka'b se razveseli i odgovori: "Imam ženu najznaniju u mirisima."

Nakon što je potpuno zadobio Ka'bovo povjerenje, Ebu Na'il ga zgrabi za kosu, obori na zemlju i reče svojim drugovima: "Ubijte

Kako su završili oni koji su vrijeđali Muhammeda, s.a.v.s.

Allahovog neprijatelja." Muhammed bin Meslema, radijallahu 'anhu, mu presječe vrat. Allahov neprijatelj pade ubijen, puštajući stravičan krik koji preplaši sve oko sebe.

Jedan od muslimana iz skupine, Haris bin Evs, radijallahu 'anhu, bio je izboden od svojih drugova nehotice, jer bijaše noć. Krvario je i zbog toga zaosta za družinom. Kada su se domogli otvorenog puta primijetiše da nema El-Harisa. Zastali su da ga sačekaju. On ih sustiže nakon sahat vremena. Kad dođoše do Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, on im reče: "Radosna vam lica bila." "I tvoje, o Allahov Poslaniče", odgovoriše mu. Svojom blagoslovljenom rukom potra rane Harisove, i on ozdravi.⁹⁶

⁹⁶ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 268, 269. Život Muhammeda, 'alejhi selam, str. 306, 307, Muhamed, str. 237, 238.

*Kako su završili kršćani koji su
vrijeđali Allahovog poslanika,
Muhammeda, sallallahu alejhi ve
sellem*

Ako zavirimo u kršćansku literaturu, od samog nastanka islama pa sve do danas, suočit ćemo se sa brojnim djelima u kojima je otvoren problem mjesta islama i njegova poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Kada su se bili pojavili Satanski stihovi Salmana Rušdij, ogroman broj muslimana nije mogao ni slutiti da izmišljeni portret Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, naslikan u toj knjizi, predstavlja samo blijedu kopiju zapadnjačkih fantastičnih knjiga i legendi koje su se bile pojavile još u muslimanskoj Španiji, u 12. stoljeću. Još tada izvjesni Perfectus je, u dijalogu sa muslimanima, Poslanika nazvao šarlatanom, seksualnim manijakom i Antikristom. U svojim gledanjima na islam i Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, nije dalje otišao ni Toma Akvinski koji će stoljeće kasnije osporiti islam, a Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, nazvati prevarantom i

začetnikom krive sljedbe. Muslimane će nazvati lahkovjernima stoga što su povjerovali Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Literatura koja spominje ovog kršćanskog teologa ne navodi decidno na koji način je skončao i kako je završio svoj ovozemaljski život, osim što se navodi jedan momenat u kojem je Toma Akvinski doživio veliku promjenu i transformaciju, a nakon toga počeo polahko umirati. Isti slučaj je i sa Danteom Aligijerijem koji je u svojoj Božanskoj komediji „smjestio“ Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, u osmi krug Pakla, skupa sa šizmaticima (otpadnicima od crkvene zajednice), lako je dobar dio ove svoje knjige napisao, vjerovatno, koristeći izreke Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, pri opisima Pakla to ga nimalo nije spriječilo da se na ovakav ponižavajući način izrazi o Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Poznato je, da je nakon ovog napisa, započela i propast Danteova. Njegov život od tog momenta postaje potucanje od mjesta do mjesta i bježanje pred neprijateljem kako bi sačuvao glavu i život. Umro je jadan, ponižen i sam, ophrvan zaraznom bolešću koja ga je dotukla.⁹⁷

⁹⁷ Pogledati šta o ovome kaže dr. Adnan Silajdžić u svojoj knjizi Islam u otkriću kršćanske Evrope.

Allah će zaštititi Svoga Poslanika onda kada muslimani to nisu u stanju

U hadisu koji se prenosi od Enesa bin Malika, radijallahu 'anhu, kaže se: "Jedan je kršćanin primio islam i naučio čak napamet kuranske sure El-Bekare i Ali Imran. Služio je kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem kao pisar, ali se, zatim, odmetnuo i vratio krsćanstvu, te govorio: "Muhammed ne zna osim ono što sam mu ja zapisao", pa ga je Allah usmrtio. Ukopali su tog čovjeka. Kada se svanulo, našli su ga kako ga je zemlja izbacila pa su rekli: "Ovo je uradio Muhammed i njegovi ashabi zato što je napustio njihovu vjeru i pobjegao od njih, oni su ga iskopali i bacili" Zatim su ga uzeli i iskopali mu što su mogli dublju rupu i ponovo ga ukopali, ali kada je svanulo vidjeli su da ga je zemlja ponovo

izbacila. Tada im je postalo jasno da to nije djelo ljudi, a zatim su ga uzeli i sami bacili."

Ovo je vjerodostojno predanje koje je, između ostalih, zabilježio i imam Buhari u svome Sahihu. Ibn Tejmije, govoreći o ovom događaju, kaže: "Ovaj nesvakidašnji događaj ukazuje da mu je to bila kazna dosljedna veličini riječi koje je govorio. To je dokaz da je bio lažljivac i da je njegov postupak gori od samog otpadništva, jer je otpadnika i prije bilo, pa ničije tijelo nije zadesilo ono što je zadesilo njegovo.

To je, također, dokaz da će Allah čuvati i osvetiti Svoga Poslanika od onih koji ga psuju i ružno o njemu govore, te otkloniti laži lažljivaca kada ljudi to ne budu u stanju."⁹⁸

Kako je 40.000 Mongola primilo islam

Ovaj događaj navodi poznati islamski učenjak, Ibn Hadžer el-Askelani u svome djelu Ed-durerul-Kamine, gdje kaže: "Krstaši su imali običaj da u mongolska plemena šalju svoje misionare želeći ih pokrstiti. Uzurpator i silnik Hulagu (mongolski vladar) je bio taj koji im je pripremao teren za ovakvo nešto, a razlog za to je bila njegova supruga Dokuz Khatun koja je bila krsćanka. Naime, jedne prilike grupa krsćanskih velikodostojnika je prisustvovala velikoj mongolskoj gozbi povodom prelaska jednog njihovog velikana u kršćanstvo. Jedan od krsćanskih misionara počeo je na toj gozbi huliti Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. U blizini je bio svezan jedan lovački pas. Kada je ovaj zlobni misionar počeo huliti i grditi Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem ovaj pas se uznemiri, počeo je režati, a onda skoči na

⁹⁸ Prof. dr. Nasir Omer, Saff br. 163, str. 58, 59

ovog krstaša i dobro ga izujeda. Ljudi su ga, uz veliki napor, ipak, uspjeli spasiti. Onda mu jedan od prisutnih reče: "Ovo je zbog onoga što si pričao o Muhammedu!" "Ne, nije zbog toga! Ovaj pas je samoljubiv i gord, pa je mislio da ga želim udariti kada je vidio da pokazujem rukom", odgovori ovaj krstaš.

Potom ponovo poče bezobzirno huliti Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, pa i ovaj put pas prekide lanac, skoči krstašu na vrat i rastrga mu grlo. Ovaj osta na licu mjesta mrtav. Kada taj prizor vidješe Mongoli, njih oko četrdeset hiljada, odmah primiše islam."⁹⁹

⁹⁹ Vidjeti: Ibn-Hadžer el-Askelani, Ed-durerul-Kamine 3/203. Pogledaj i Saff, br. 163.

Svakodnevno sam svjedok kako pas u blizini Altun Alem džamije u Novom Pazaru tužno cvili kada čuje sallahu, poziv kojim se oglašava džezaza nekom umrlom muslimanu. Isto tako se oglašava kada čuje poziv na molitvu (ezan, op.a.).

Mučiteljica iz iračkog zatvora Ebu

Gurejb... savremeni primjer

Linda Inghland, američka žena vojnik i simbol američke bruke u iračkom zatvoru Ebu Gurejb, nedavno je, tokom služenja zatvorske kazne u kuhinji jednog vojnog američkog zatvora u San Dijegu (Kalifornija) zadobila teške opekotine. Njena majka Teri Inghland izjavila je za medije da je njena kćerka zadobila opekotine drugog, možda i tećeg stepena, kada joj se vrelo ulje izlilo na prsa dok je iz peći vadila pečeno pileće meso. To se, kaže ona, dogodilo 14. decembra i tada je „moja kćerka tako glasno vrištala da su njene bolne povike čuli svi zatvorenici." Inače, ova žena je u septembru prošle godine (2005.) osuđena na trogodišnju zatvorsku robiju zbog mučenja i zlostavljanja golih iračkih zatvorenika. Fotografije na kojima se jasno vidjelo poniženje kojem su pred njom

bili izloženi irački vojnici izazvalo je zgražavanje u cijelom svijetu.¹⁰⁰

Na ovakvo ponašanje nije je natjeralo ništa drugo do mržnja prema Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, vjeri s kojom je došao i njegovim sljedbenicima.

Kako je završio Kisra, kralj

Perzije

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, posla pismo Kisri, perzijskom kralju i jednom od najmoćnijih ljudi tadašnjice, putem kojeg ga pozva na primanje islama i pokornost Allahu, dželle ša'nuhu.

Između ostalog, u pismu stajaše sljedeće: "Od Muhammeda, Resulullaha, velikodostojniku Perzije - Kisri. Pozivam te Allahovim pozivom. Ja sam Allahov Poslanik, cijelom čovječanstvu poslat da opominjem onoga ko ima pameti i da zasluži kaznu nevjernici. Primi islam, bit ćeš spašen. A ako odbiješ, sve grijeh Perzijanaca snosićeš sam."¹⁰¹

¹⁰⁰ Pogledati: Novi horizonti, br. 79., str. 37.

¹⁰¹ Zapečaćeni džennetski napaitak, str. 399. Razumljivo je da poglavar jednog naroda dobija najveće zasluge

Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, odredi Abdullaha bin Huzafeta Es-Sehmija, radijallahu 'anhu, kao izaslanika da odnese ovo pismo. Kada je Kisra pročitao ovo pismo, on ga pocijepa i arogantno reče: "Ružni rob mojih podanika stavlja svoje ime prije moga." Valovi oholosti preplaviše njegovo srce, a crni oblaci tmine pritisnuše njegovu dušu. Nije se udostojio ni da razmisli, niti da, kao što je to bio običaj, primi i ugosti izaslanika. Kada do Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, dođe vijest da je njegovo pismo pocijepano, on reče: "Pocijepao Allah njegovo carstvo."¹⁰² Kako je rekao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tako se i dogodilo. Allah Moćni vrlo brzo pocijepa njegovo carstvo. Nekoliko dana iza ovoga na Kisrinom dvoru dođe do velikih nemira nakon što perzijska vojska doživi veliki poraz od Vizantije.

Kisrin sin, diže se protiv svoga oca, ubi ga i preuze prijesto. Taj događaj zbio se sedam godina nakon što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, preselio iz Mekke u Medinu.

zbog hajra u svom narodu. Isto tako, zbog zla u svom narodu on snosi najveću odgovornost.

¹⁰² Ibid

¹⁰³ Zanimljivo je da je Cezar (vizantijski vladar - Vizantija je tada bila druga svjetska velesila) ugostio i lijepo dočekaio izaslanika Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Pismo je pročitao s poštovanjem i lijepo se izrazio o Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Iako nije primio islam ostao je, a i njegovi potomci nakon njega, dugo na čelu Vizantije.

Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, koji je bio Objavom obaviješten o ovim događajima, prenese to Kisrinim izaslanicima. Oni ga u čudu upitaše: "Znaš li ti šta to govoriš? Ti hoćeš da mi to prenesemo kralju Bazanu, je li?"¹⁰⁴ Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, im odgovori: "Da, prenesite mu sve to od mene, i još mu poručite da će moja vjera stići do granica do kojih je stigla Kisrina vlast i da će se pružati dokle god ljudska noga može doprijeti."¹⁰⁵

Zaista, sve se ovo i dogodilo, upravo onako kako je to nagovijestio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Krije li se, možda, u ovome razlog mržnje današnjih Kisri prema Muhammedu, 'alejhis-selam?!

¹⁰⁴ Kralj Bazan je bio Kisrin namjesnik u Jemenu. Kisra mu je prije svoje smrti izdao nalog da pošalje dvojicu izaslanika Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, u Medinu.

¹⁰⁵ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 400

*Primjeri onih koji su došli da
ubiju Muhammeda, sallallahu
alejhi ve sellem, a zatim primili
islam*

Mnogobrojni su primjeri koje navode historičari o ljudima koji su došli da ubiju Allahovog poslanika, Muhammeda, 'alejhis-selam, a od njega se, suočeni sa neprobojnom Allahovom zaštitom kojom je bio zaštićen, vratili kao muslimani. Navesti ćemo neke od tih primjera.

Safijurrahman el-Mubarekfuori navodi primjer mekkanskog mladića koji se zvao Fadalet. Kada su muslimani oslobodili Mekku i kada se Resulullah, 'alejhis-selam, pobjedonosno vratio u nju osam godina nakon što je bio odatle protjeran, a što je opet svojevrsna mu'džiza (nadnaravno čudo) za onoga koji to želi da shvati, stade obavljati tavaf (kružiti oko Ka'be), kao svojevrsan vid zahvalnosti Allahu, dželle ša'nuhu, na Njegovoj pomoći i podršci. Spomenuti mladić Fadalet

progura se kroz masu koja se tiskala oko Muhammeda, 'alejhis-selam, sa namjerom da učini ono što su mnogi prije njega pokušali bezuspješno - da ubije Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i tako okonča njegovu misiju. Kada mu se već sasvim približi, Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, ga prekide u namjeri i usput mu reče da zna za njegovu namjeru. Fadalet se zaprepasti, priznade svoje nakane i istinski tog trenutka spozna da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, uistinu, Allahov Poslanik, a zatim iskreno prihvati islam.¹⁰⁶ Nekima su ovakve situacije potrebne da prihvate sunce koje je Muhammed, 'alejhis-selam donio. Blago onima koje ovo sunce ogrije i bez ovakvih situacija. Neki, nažalost, nikada ne dopuste da budu ogrijani ovim zrakama.

Pohod Zater-Rikai i slučaj koji se tada desio

Navodi imam Buhari preneseći od Dzabira, radijallahu 'anhu, koji kaže: "Bili smo sa Resulullahom, sallallahu alejhi ve sellem u mjestu Zater-Rikai, pa ugledasmo stablo sa debelom hladovinom, te ga ostavismo Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem On sjaha, a i ostali se razidoše oko drugih stabala. Resulullah se raskomotio pod drvetom i na njega okačio svoju sablju." Džabir dalje pripovijeda: "Izgleda da smo svi zaspali. Tada dođe neki čovjek, mušrik, pod Resulullahovo sallallahu alejhi ve sellem, drvo i uze njegovu sablju, a zatim ga upita: 'Bojiš li me se?' Odgovorio je: 'Ne.' 'A ko te može spasiti od mene?' Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem odgovori: 'Allah.' Džabir priča: "Tada nas je Resulullah, 'alejhis-selam, pozvao i mi ugledasmo čovjeka kako sjedi pored njega.

¹⁰⁶ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 464

Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, reče: 'Ovaj ovdje je izvukao moju sablju dok sam spavao. Kad sam se probudio u ruci mu je bila isukana sablja. Rekao mi je: 'Ko će te spasiti od mene?' Odgovorih: „Allah, dželle ša'nuhu. Eto ga tu sad sjedi."¹⁰⁷

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je oprostio i nije ga kaznio.

U drugom predanju ovog događaja stoji: "Beduinu je ispala sablja iz ruke. Muhammed, 'alejhis-selam, se sagnu, uze sablju i reče: 'A ko će tebe zaštititi od mene?' Beduin odgovori: 'Ti si najbolji čovjek.'¹⁰⁸ Resulullah, alejhi selam, ga upita: 'Svjedočiš li da nema drugog boga pored Allaha i da sam ja Allahov Poslanik?' Beduin reče: 'Dajem ti riječ da te neću ubiti i da neću biti s onima koji se bore protiv tebe!' Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga oslobodi, pa on, kada se vrati svome narodu, reče: 'Dolazim vam od najboljeg čovjeka.'¹⁰⁹

¹⁰⁷ Sahih Buhari I/407, 408, II/593

¹⁰⁸ Isti ovaj odgovor dali su mu Arapi kada je pobjedonosno ušao u Mekku i kada je svoje dojučerašnje neprijatelje, one koji su ga protjerali iz rodnog mu mjesta, upitao: "Šta mislite, šta će sada biti." Tako je nastavljena poslanička tradicija, jer je ove riječi ranije izgovorio i Jusuf, 'alejhi selam, opraštajući tako svojoj braći koja su mu veliki zulum nanijela.

¹⁰⁹ Zapečaćeni džennetski napita, str. 432

Mekkanska zavjera ubistva

Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem

Veliki poraz mušrika na Bedru rasplamsa njihovu mržnju prema Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, do krajnjih granica. Dvojica od njihovih rijetkih prvaka i glavešina koji su ostali u životu nakon Bedra, skovaše plan i napraviše zavjeru atentata na Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem. Bili su to Umejra bin Vehb i Safvan bin Umejje. Umejra su inače zvali šejtanom Kurejšija, zbog stalnog zlostavljanja Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovih ashaba. Sin mu je bio jedan od zarobljenika Bedra.

Reče jednom prilikom: "Da nemam dug koji trebam da vratim i djecu koju treba da zaštitim, tako mi Boga, otišao bih ubiti Muhammeda. A imam i prema njemu obavezu

jer mi je sin njegov zarobljenik." Safvan iskoristi ovu priliku i reče: "Tvoj dug primam na sebe, ja ću ga vratiti za tebe, tvoja djeca će biti sa mojom, pomagaću ih do smrti." Umejr mu reče: "Nikom ništa ne govori o ovome." "Dobro", odgovori Safvan. Umejr naredi da mu se sablja naoštiri, pa krenu iz Mekke za Medinu. Kada stiže u grad Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dođe do mesdžida i sveza devu.

Tu ugleda Omera bin El Hattaba, radijallahu 'anhu, koji stajaše sa grupom muslimana. Omer, radijallahu 'anhu, reče: "Umejr nije došao s dobrim namjerama." Omer zatim uđe kod Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, i reče: "Allahov Poslaniče, eno dođe Allahov neprijatelj Umejr, opasan sabljom." Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Uvedi ga kod mene." Umejr priđe, a Omer ga povuče za opasač sablje, objesi mu ga za vrat i reče nekolicini ensarija (Medinlija): "Uđite i sjednite kod Resulullaha, alejhis-selam, i dobro ga čuvajte od ovog zlikovca. On nije došao sa dobrom namjerom." Kada Umejr uđe, Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, ga upita: "Zar nećeš pozdraviti?" Umejr reče: "Dobro jutro." Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, mu odgovori: "Allah nas je počastio boljim pozdravom od tog pozdrava. Selam je naš pozdrav i pozdrav stanovnika Dženneta." Zatim Resulullah, 'alejhis-selam, upita: "Zašto si došao Umejre?" "Zbog onog mog zarobljenog

sina, da budete dobri prema njemu", odgovori Umejr. "A šta će ti sablja oko vrata" - upita Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem. "Allah ružnim neka učini sablje, zar su nam išta vrijedile?" "Dobro, a sad Umejre, budi iskren - zašto si došao?" "Već sam rekao, samo zbog sina." "A zar nisi sjedio sa Safvanom i tu ste spominjali ljude iz bunara na Bedru - Kurejšije, pa si ti rekao: 'Da nemam duga i djecu, krenuo bih da ubijem Muhammeda', pa Safvan prihvati i tvoj dug i tvoju djecu, samo da me ubiješ, a Allah, dželle ša'nuhu, je svjedok tome." Umejr nakon toga uzviknu: "Svjedočim da si ti Allahov Poslanik. Mi ti nismo vjerovali da si Allahov Poslanik i da ti dolazi Objava s neba. Ovom dogovoru smo prisustvovali samo ja i Safvan. Tako mi Allaha, ja sad znam da te je samo Allah mogao obavijestiti o ovome. Hvala Allahu koji me uputi u islam i dovede na ovo mjesto."

Nakon nekog vremena, Umejr se vratio u Mekku i tako počeo pozivati ljude u islam. Pred njim islam primiše mnogi ljudi.¹¹⁰

¹¹⁰ Pogledati: Zapečaćeni džennetski napitak, str. 257, 258

***Resulullah, sallallahu alejhi ve
sellem, oprašta Jevrejki koja je
pokušala da ga ubije***

Sedme godine po Hidžri (preseljenje iz Mekke u Medinu) odigra se još jedna od velikih i odlučujućih bitaka za opstanak muslimanskog bića. Bila je to bitka na Hajberu, protiv ostataka jevrejskih plemena. Allahovom voljom i uz Njegovu neizmjernu pomoć, vojska Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nakon žestoke i iscrpljujuće borbe, izvojeva još jednu veličanstvenu pobjedu. Nakon što se borba završi i smiri se borbeni duh, Jevrejka po imenu Zejneba donese pred Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegove drugove pečenu ovcu. Prije toga se raspita koji dio mesa Muhammed, 'alejhis-selam, najviše voli jesti. Rekoše joj: "Plećku. To je dio koji najviše voli." Ona, zatim, nasu otrov u taj dio ovce, a zatim i

ostalo meso, pa ga donese. Kada ga je predala Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, on otkide plećku i zagriže od nje zalogaj.

Nije ga ni prežvakao kad osjeti gorak ukus i ispljunu. Zatim reče: "Ovo mi govori da je meso zatrovano" i upita je, a ona priznade. Resulullah, 'alejhis-selam je upita šta je navelo na to. Ona odgovori: "Pomislila sam: ako je Muhammed samo kralj (vladar) - oslobodiću ga se, a ako je Poslanik - ostat će živ."

Iako je ovo bio klasični atentat, pokušaj ubistva i atak na njegov život, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, iz svoje velikodušnosti joj oprostio ovaj čin.¹¹¹ U predanju ovog događaja kod Ibn Hišama stoji da je kost buta (plećke) koju je uzeo Allahov Poslanik, 'alejhis-selam, obavijestila Allahovog Poslanika, 'alejhis-selam, da je zatrovana i da je zbog toga ispljunuo.¹¹²

¹¹¹ Zapečaćeni džennetski napitak, str. 426, 427

¹¹² Ibn Hišam, str. 206

Muhammedovi kritičari vide vatru umjesto svjetla, ružnoću umjesto ljepote. Oni iskrivljuju i predstavljaju svaku dobru osobinu kao veliki porok. To prikazuje njihovu vlastitu izopačenost... Oni su slijepi. Ne vide da je jedini mač koji je Muhammed posjedovao bio mač milosti, sažaljenja, prijateljstva i oprosta - mač koji osvaja neprijatelje i pročišćava njihova srca. Njegov mač bio je jači od čelika.¹¹³

Pandit Gyanandra Dev Sharma Shastri

***Rekli su o Muhammedu,
sallallahu alejhi ve sellem...***

Muhammed je bio duša dobrote i njegov utjecaj se osjetio, nikad nije bio zaboravljen od onih oko njega.

Hinduski naučnik - Divvan Chand Sharma

U Mekki je 569. g., četiri godine nakon smrti Justiniana, rođen čovjek koji je najviše utjecao na ljudsku rasu - Muhammed...

John William Draper

Proučavao sam ga, tog izvanrednog čovjeka, i po mom mišljenju, Muhammed bi se morao nazivati spasiteljem čovječanstva.

George Bernard Shaw

Muhammed je bio najuspješniji od svih religijskih ličnosti.

Enciklopedija Britanica, 11. izdanje

¹¹³ Pogledati: Ahmed Deedat, Islam ili kršćanstvo, Sarajevo 2005., str. 120, 121 i 137.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

"Zašto se oni ne pokaju Allahu i ne zamole oprost od Njega, ta Allah oprašta i Samilostan je." (Maide, 74)

Otto Von Bismarck je izjavio:

„Muhammede žao mi je što nisam bio tvoj suvremenik."

Lav Nikolajevič Tolstoj je rekao:

„Nema sumnje u to da je vjerovjesnik Muhammed jedan od najvećih reformatora čovječanstva. Pripada mu najveća slava jer je on čovječanstvo uputio istinskom svjetlu, pravdi i miru, jer je spriječio proljevanje nedužne ljudske krvi i tako otvorio put ka napredku i civilizaciji."

Lamarten je ovako opisao Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem:

„Ako se uzme veličina cilja, mala količina sredstava, i grandioznost rezultata, kao tri mjere ljudskog genija, ko bi se onda usudio da sa Muhammedom usporedi jednog velikog čovjeka moderne historije.

Ovih nekoliko događaja koje smo naveli samo su blijedi pokazatelj dobrote karaktera i velikodušnosti Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Oni ukratko prikazuju razlog izgovaranja poznatih riječi koje su izgovorili mnogi smrtni neprijatelji Allahovog poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, kada su postali svjesni njegove veličine, dobrote i snage Objave s kojom je od Allaha poslan: "Muhammede, tako mi Allaha, na cijeloj Zemlji nije bilo lica koje mi je bilo mrže od tvoga, a sada mi tvoje lice posta draže nego ijedno na svijetu! Tako mi Boga, nije bilo vjere da mi je bila mrža od tvoje, a sada mi tvoja vjera posta draža od ijedne druge."¹¹⁴ Čvrsto vjerujemo da će do ovakve spoznaje doći i da će ovakve riječi izgovoriti i mnogi koji sada neopravdano i bez razloga, slijedeći svoje neznanje i predrasude, mrze i preziru Muhammeda, sallallahu alejhi ve

¹¹⁴Ovo su riječi koje je izgovorio Sumarne bin Usal, kada je primio islam. Slično se prenosi od Amra bin El Asa i mnogih drugih. Vidjeti Dr. Abdurrahman Rifat El-Baša, Iz života ashaba, str. 45, 46

sellem, i njegovu vjeru, štiteći se tako golim rukama od sunčevih zraka.

Allahu, Gospodaru moj Milostivi, primi ovo skromno djelo i učini ga sebebom zagrljaja Tvoga Poslanika na Danu okupljanja. Učini naš susret sa Tvojim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, na Sudnjem danu kao susret ljudi koji se mnogo vole, a koji se odavno nisu vidjeli. Učini nas od najbližih ljudi Tvome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, na njegovom Havdu (izvoru) i daj da pijemo iz njegove ruke i da više nikad poslije toga ne ožednimo. Učini nas od najbližih Tvome poslaniku, Muhammedu, 'alejhis-selam, i drugim Tvojim poslanicima, 'alejhimus-selam, u Džennetu Firdevs. Naša posljednja dova je El hamdu lillahi rabil 'alemin. (Hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova).

Recenzija prof. Nedžada

Hasanovića, direktora „Gazi Isabeg“ medrese u Novom Pazaru

Postoje razni načini da se izrazi ljubav prema Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, te da se ispolji osuda i ogorčenost prema onima koji na bilo koji način žele ugroziti ličnost posljednjeg Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Autor ovog djela, ne samo da nas napaja korisnim informacijama i zanimljivim predanjima, već nas uči kako se u ovom vremenu diže glas protiv onih koji žele da pakoste Allahovom miljeniku. Sramno su završili svi silnici koji vrijeđaše tu čistu dušu, a Uzvišeni Gospodar Koji je tada štitiio svojeg miljenika, neće ga ni sada ostaviti.

„Oni žele da utrnu Allahovo svjetlo ustima svojim, a Allah će učiniti da uvijek bude svjetla Njegova, makar krivo bilo nevjernicima.“

(Es-Saff, 8)

bosnjaci.net. Ovo mu je četvrta objavljena knjiga, a još nekoliko se nalazi u pripremi.

Do sada je objavio: „Ruža iz bašče Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem“, „Islam protiv sujevjerja“, „Uljepšaj svoj život“.

Radi kao menadžer izdavačke djelatnosti EL-KELIMEH, pri Mešihatu Islamske zajednice Sandžaka.

Bilješka o piscu

Sanin Musa rođen je 1972. (1392.h.g.) u Sarajevu. Kao imam, hatib i muallim radio je širom Bosne i Hercegovine, Sandžaka, Crne Gore, Vojvodine, Kosova i Mađarske. Imao je zapažene nastupe na TV Hajat (Sarajevo), APR (Rožaje), TV Jedinstvo (Novi Pazar), Regionalna TV (Novi Pazar), kao i na radio stanicama Naba (Visoko), CD (Zenica), Kalman (Sarajevo), Omega (Prizren), Šarri (Dragaš), Alfa Sjenica (Sjenica), Stari Grad (Novi Pazar), Velika Kladuša, Vogošća...

Bio je šerijatski urednik prvog islamskog web-portala u sandžaku, www.islamsandzak.com.

U rubrici „Hutbe“ novopazarski Glas islama redovno objavljuje njegove tekstove. Članci su mu objavljivani i u sarajevskom Preporodu, prizrenskom Alemu, novopazarskom časopisu Softa, podgoričkom Elifu, kao i na web stranici islambosna.ba i

Korištena literatura

Prijevodi Kur'ana:

- 1) Besim Korkut, Kur'an s prijevodom značenja na bosanski jezik
- 2) Čaušević - Pandža
- 3) Prijevod akademika dr. Enesa Karića

Literatura na arapskom jeziku:

- 4) Dželaluddin es-Sujuti, Kitabal-babin-nukul fi ezbabun-nuzul, Bejrut, bez godine izdanja
- 5) Muhammed BIN Sumadhi et-Tudžibi, Muhtesar Tefsirit - Taberi, Darul fedžril - islami, 1416. h.g./1995. god.
- 6) Abdussamed El Vahidi en-Nejsaburi, Esbabun-nuzul; Darul-Fedžril - islam, 1416. h.g./1995. god.
- 7) Ibnul-Kajjim el-Dževzijje, Zadul-mead, Kuvajt, 1418. h.g./1998. god.

- 8) Nuhbetul minel 'ulema, Et-tefsirul-mujessiru, El Medinetul-Munevvere, 1419. h.g.

Literatura na bosanskom jeziku:

- 9) Saf jjurrahmanu el Mubarekfuri, Zapečaćeni džennetski napitak, Travnik, bez godine izdanja.
- 10) Marin Lings, Muhammed - život Vjerovjesnika islama zasnovan na najranijim izvorima, Connectum, Sarajevo, 2004.
- 11) Muhammed Husejn Hejkel, Život Muhammeda, 'alejhis-salam, El-Kalem, Sarajevo, 1425. h.g./2004. god.
- 12) Ibn Hišam, Poslanikov život, Bemust, Sarajevo, 1998.
- 13) Dr. Abdurrahman Ra'fat el Baša, Iz života ashaba, Zenica, 1418. h.g./1997.
- 14) Ebu Hamd el Gazali, Ihja ulumud-din, Libris, Sarajevo, 1426. h.g. /2005. god.
- 15) Ibn Kesir, Tefsir, skraćeno izdanje, Sarajevo, 1423. h.g./2002. god.
- 16) Dr. Jusuf Ramić, Povodi objave Kur'ana, Sarajevo, 1990.
- 17) Šejh Muhammed el Gazali, Tematski tefsir kur'anskih sura, Sarajevo, 1424. h.g./2003. god.
- 18) Muhammed Hamidullah, Muhammed, 'alejhis-salam, Sarajevo, 1990.

19) Teufik Muftić, Arapsko-srpskohrvatski rječnik, Sarajevo, 1973.

20) Ahmed Deedat, Islam ili kršćanstvo, u potrazi za istinom, Sarajevo 2005.

21) Dante Aligijeri, Novi život, Novi Sad, IP Svetovi, 1992.

22) Dante Aligijeri, Pakao, Knjiga kornere, Beograd, 1996,

23) Tomo Vereš, Toma Akvinski - izabrano djelo, Globus Zagreb, 1981.

24) Opća enciklopedija jugoslovenskog leksikografskog zavoda, Zagreb, 1982., knjiga 8

Periodika - časopisi:

25) Islamski omladinski časopis "Saff"; br. 163.

26) Novi hotizonsti, br. 79.

27) Softa, br, 31.

web stranice:

28) www.bosnjaci.net

Sadržaj

Kako su završili oni koji su vrijeđali.....	3
Muhammeda.....	3
sallallahu alejhi ve sellem.....	3
Objašnjenje nepoznatih pojmova i riječi.....	6
PREDGOVOR.....	8
Primjeri čestitosti, kulture i izuzetne naravi Allahovog poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.....	15
I prijašnji Poslanici su bili vrijeđani.....	23
Primjeri vrijeđanja i omalovažavanja Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.....	29
Kako je skončao Ukebe bin Ebi Muit.....	33
Kako je završio Ebu Leheb.....	35

Smrt Utejba bin Ebi Leheba.....	42
Kako je završio Ubejj bin Halef.....	45
Kako je skončao Abdullah bin Kum'et.....	49
Kako su završili oni koji su došli da ubiju Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.....	53
Kako je završio Umejje bin Halef, poglavar nevjernika.....	55
Kakav je bio kraj Ebu Džehla, najvećeg od svih zlikovaca.....	59
Kako je završio jevrejski pjesnik Ka'b bin El-Ešref.....	72
Allah će zaštititi Svoga Poslanika onda kada muslimani to nisu u stanju.....	81
Kako je 40.000 Mongola primilo islam.....	83
Mučiteljica iz iračkog zatvora Ebu Gurejb... savremeni primjer.....	85
Kako je završio Kisra, kralj Perzije.....	87
Pohod Zater-Rikai i slučaj koji se tada desio .	93
Mekkanska zavjera ubistva Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem.....	95
Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, oprašta Jevrejki koja je pokušala da ga ubije.....	98

Rekli su o Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem.....	100
Recenzija prof. Nedžada Hasanovića, direktora „Gazi Isa-beg" medrese u Novom Pazaru....	105
Bilješka o piscu.....	106
Korištena literatura.....	108
Sadržaj.....	111